

Kıbrıs'ta

Sosyalist

GERÇE

K

ŞUBAT 2003, Yıl 6 Sayı: 90 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Irak'ta savaşa hayır!

Kıbrıs'ta Barış!

ABD ve AB Ortadoğu'dan defolun

Irak'ta Savaş...
Kıbrıs'ta Barış!!!
Ortadoğu'da iki süreç, tüm karmaşıklığına rağmen, süratle ilerlemektedir.
Birincisi Irak'a karşı savaş, diğeri ise Kıbrıs'ta BM kontrolünde bir barış anlaşması...

Bu iki olgunun birbiriyle ilişkisi sadece aynı bölge ülkeleri olmaları ve zamanlama olarak çakışmaları değildir. Irak'a karşı savaş senaryolarının mimarlarıyla, Kıbrıs'a barış getirme senaryolarının mimarları aynı güçlerdir; ABD ve İngiltere... Namı diğer Anglo-Amerikan emperyalistleri.

Annan Planı'nın ardındaki mimarların Amerikan Weston ve İngiliz Hannay olduğunu bilmeyen var mı?
Barışsever ABD, barışsever Weston ve barışsever Bush!
Barışsever İngiltere, barışsever Hannay ve barışsever Blair!
Bu barışseverler Irak halkının üzerine füzeler, bombalar; yani ölüm yağdırmak için

sabırsızlanırken, adeta bir savaş histerisine kapılmışken, aynı zamanda Kıbrıs'ta Annan Planı üzerinden bir barış getirmek için de yanıp tutuşmaktadırlar!

Bu ne çelişkidir!
Hangisi doğru?
Savaşsever Bush ve Blair mi?
Barışsever Bush ve Blair mi?

Başyazı

Irak'ta Savaşa Hayır! Ya Kıbrıs'ta?

Dünyamız emperyalist bir dünyadır...
Emperyalist tekellerin karış karış bölüştüğü, güçler dengesine bağlı olarak sürekli yeniden bölüştüğü bir dünyadır.
Emperyalistler dünyayı "yazı-tura atarak" yeniden bölüşmezler; ekonomik-diplomatik güçlerini kullanırlar. Bu mümkün olmazsa, yeterli olmazsa, ekonomik ve diplomatik girişimler sonuç vermezse tereddüt etmeden silaha başvurlar...
İlle de kendileri savaşmak zorunda da değiller. İşte Kıbrıs...

Kıbrıs'ta ABD ve AB hiçbir dönemde direkt savaşmamışlardır. Ama, her ikisinin de Kıbrıs üzerindeki etkinliği ve hakimiyeti tartışmasız bir gerçektir. Onlar adına savaşacaklar olduğu müddetçe kendileri niye savaşsınlar ki!

Dünyamızın emperyalist dünya olduğunu yazdık yukarıda. Yani, Irak bu emperyalist dünyanın bir parçasıdır. İsteddiği kadar anti-Amerikan olsun, Irak emperyalist ekonomi politikasının bir parçasıdır. Onun bütün ilişkileri (ekonomik-siyasi) bu emperyalist dünya ile entegre ilişkilerdir. Irak'ın ABD ile çelişkileri, onun emperyalist dünyanın dışında olduğunu göstermez. Tersine bu ilişkiler bütünü içinde ABD ile çelişkiye düşmüş olması, onun bu emperyalist dünyanın bir parçası olduğunu gösterir.

Aynı gerçekler Kıbrıs için de geçerlidir. Hem de tanınmamış KKTC için de.

Bu gerçekler ışığında bakıldığında, Irak'ta savaşa karşı çıkmak aslında bugünkü durumunun devamından başka bir anlam taşımıyor. Yani, emperyalist savaşa hayır, emperyalist barış devam etsin!

Irak'ta emperyalist savaşa hayır diyenler, bu sınırlılığı aşıp Irak'ın emperyalist dünyadan koparılması gerekliliğini savunuyorlar mı? Savunmak da yetmez, pratikte bu sonucu almak için ne yapıyorlar?

Bu çerçeveye aşılmayıp, 'Irak'ta savaşa hayır!' demekle kalmayıp emperyalizmi Ortadoğu'dan söküp atma mücadelesine kafa yorulmalı.

'Savaşa Hayır' kampanyalarıyla yetinilmeyip, bu kampanyaları mümkün olan her ülkede burjuvazinin egemenliğine son verme mücadelesinin aracı durumuna getirmeli.

'Bunun somut koşulları yok ki!' diyeceksiniz. Bunun koşulları yoksa 'savaşa hayır' kampanyası yürütülmemeli mi? Kesinlikle hayır!

Yürütülmeli, hem de tüm gücümüzle. Devrimciler, sosyalistler, komünistler bu kampanyaların en büyük destekçisi olmalı. Çünkü, emperyalist barış dahi olsa, emperyalist bir savaştan çok daha tercih

edilirdir. Emperyalist savaşa tarumar edilecek bir Irak bugünkü Irak'tan daha iyi olmayacaktır.

Öyleyse, Irak'ta emperyalist savaşa hayır!

Ya Kıbrıs?

Kıbrıs, bilindiği üzere 1974'de savaşa ikiye bölündü. Savaş sonunda herhangi bir anlaşma yapılmamış, imzalanan ateşkes koşulları 28 yıldır devam etmektedir.

Sorun bu koşulların devamı ya da bir anlaşma...

Tabii ki emperyalist bir anlaşma. Emperyalistlerin elinde bir adada, "anavatan"ları olarak bilinen Türkiye, Yunanistan'ın emperyalist büyük güçlerin elinde oyuncak olduğu bir dönemde, adanın %3'lük bir bölümünü İngiliz emperyalistlerinin askeri üs olarak kullandığı gerçeği ortada dururken...

Daha da önemlisi, emperyalizmin solu sol olmaktan çıkardığı, özüne yabancılaştırdığı bir dönemde...

Kıbrıs solu, özünü korumaya, geliştirmeye ve en önemlisi yıllardır dünyada sol adına yapılan yanlışlardan dersler çıkarmaya uğraşırken yalnız, yapayalnız...

Bunlara kafa yorulacağına 'Annan Planı emperyalist plandır, yapılacak anlaşma emperyalist bir anlaşma olacaktır. Sosyalistlerin bunu onaylaması, evet deme-

si mümkün değildir" diyerek ahkam kesilmektedir.

Irak'ta emperyalist bir barışı emperyalist bir savaşa tercih edenlerin, Kıbrıs'ta emperyalist de olsa bir barışı, kısa bir süre için bile olsa savaş koşullarını erteleyecek, Kıbrıs Türk halkını dağılıp yokolmaktan bir raddeye kadar da olsa koruyacak bir emperyalist barışı yüksek sesle reddetmelerini anlamak mümkün değildir.

Üstelik başka somut bir alternatifleri olmadığı halde...

Sakın somut alternatiflerinizin olduğunu söylemeye kalkmayın.

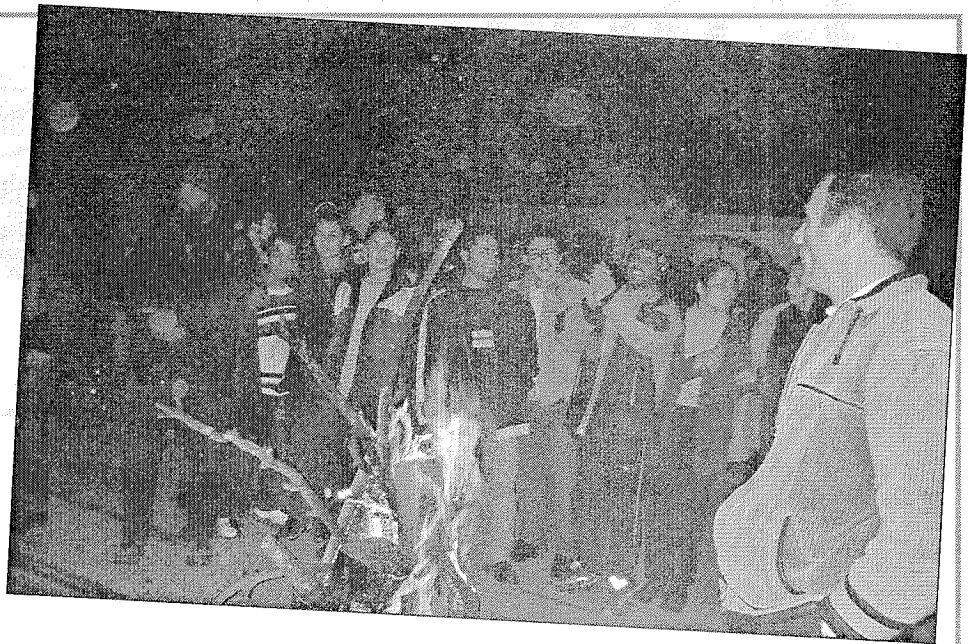
Yıllardır çağrılarımıza kulak tıkayarak aslında gerçek alternatiflerin yaratılmasına engel olduğunuzun farkında değil misiniz?

Siz de bizim yaptığımızı yapmaya başlayın; yanlışlarınızdan öğrenmeye bakın.

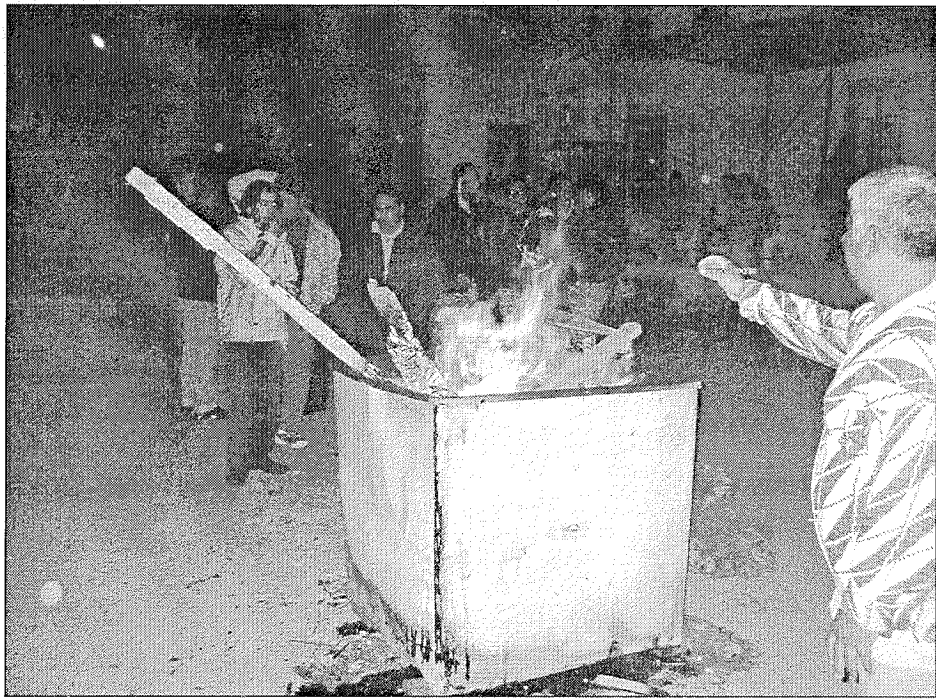
Geç değildir.

Ama, gerçek bir alternatif yaratmanın başka da yolu yoktur.

Herşey anti-emperyalist birleşik cephe için!

Bariş Ateşi yanmaya devam ediyor

ELYE BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

Kıbrısta halk eyleme doymuyor demistik, önce Elye köy halkının inisiyatifinde gelişen ve daha sonra da diğer köylerde gelişen halk inisiyatifi doğrultusunda eylemler tüm adaya yayılıyor.

LEFKE BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

Bariş Ateşi 1 Şubat 2003, Cumartesi gecesi, Lefke'de de yakıldı.

Doğancı'dan alınan "Bariş Ateşi"nin kolları, kalabalık bir ekiple getirildi ve batının şirin beldesi Lefke'de toplanan iki bini aşkın Kıbrıslı Türk, Doğancı'dan "Bariş Ateşi"nin kolları ile gelen ekibi "Kıbrıs'ta bariş engellenemez" sloganıyla karşıladı.

Doğancı'dan gelen ateşle Lefke'deki "Bariş Ateşi"nin yakılması sonrasında sivil toplum temsilcilerinin yanında Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel sekreteri Mehmet Süleymanoğlu; TKP Genel Başkanı Hüseyin Angolemlı ve CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat birer konuşma yaptılar.

GAMBİLLİ BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

1 Şubat 2003 Tarihinde Gambilli'de gerçekleştirilen bariş ateşi eyleminin bir farkı vardı,

"BU MEMLEKET BİZİM BİZ YÖNETECEĞİZ" pankartının altında gurur ile duran ve yakılan bariş ateşini seyreden ölümsüz değerli yoldaşımız Mehmet Ömer görülmeye değerdi.

ALAYKÖY BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

1 Şubat 2003 Tarihinde Yerolakko'da gerçekleştirilen Bariş ateşi eylemi seçildiği yer olarak çok ilginç olarak başladı. Köy meydanında üç yol olarak bilinen meydan-da yolun tam ortasında yakılması ve bu köyün olası bir anlaşmada verilecek

olması, köyde yakılan ateşi bir o kadar daha ilginç kılmaktadır.

GÖÇMENKÖY BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

5 ŞUBAT 03 Tarihinde Göçmenköy'lüler de Bariş ateşi eylemine katıldı. Göçmenlik nutukları atanlara inat göçmenliği çok iyi bilen bu halk inadına bariş sloganları atarak, bu günkü statükonun karşısına dikilerek bizim sesimize kulak verin dercesine hep bir ağızdan bariş şarkıları söylediler.

SERDARLI BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

Serdarlı Bariş Ateşi eylemi Göçmenköy ile aynı gece 5 Şubat 03 tarihinde yapıldı. Muhteşem bir gece olduğunu resimlerden de anlamak mümkün. Yürekleri bariş ile yanan şu gençlerin sanki yüreklerindeki ateşin toprağa yansması gibiydi yakılan bariş ateşi. Gecede Kıbrıs Sosyalist Partisi adına Parti Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu'nun halka hitabı yanında BMBP adına da Özcan Barkut bir konuşma yapmıştır.

Devamı sayfa 12'de

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi'nden Seminer

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, 7 Şubat'ta Güzelyurt Bel-Sen Lokali'nde yaklaşık 45 kişilik bir katılımı Kıbrıs sorunuyla ilgili bir seminer verdi. KSP Gençlik Birimi'nden gençlerin konuşmacı olarak katıldığı seminere Güzelyurt gençlerinin yoğun katılımı dikkat çekti.

Seminerde, KSP'nin Kıbrıs Sorununa bakışı, geline son süreçte bariş ve çözüm için neler yapılması gerektiği konusundaki görüşleri, partili gençler tarafından katılımcılara aktarıldı.

Konuşmacılar Kıbrıs'ta mevcut üç grubun olduğunu, bunların da; Çözümü ve bariş istemeyenler Çözümü mutlak kurtuluş olarak görülenler KSP olduğunu belirttiler.

Seminerde, KSP'nin bariş, çözüme yönelik halk hareketinin sonuna kadar arkasında olduğu, meclis ve Denktaş'ın artık fonksiyonunu yitirdiği, bariş mücadelesinde görevin BMBP'de

olduğu ve tüm bariş güçlerinin birliğinin aciliyeti ve gerekliliği, statükocuların bu bariş sürecinde Türkiyeli-Kıbrıslı çatışması yaratmak istedikleri ve buna karşı mücadele edilmesi gerektiği ile KSP'nin garantörlükleri reddettiği vurgulandı.

Katılımcıların soruları, ilgililikleri ve önerileriyle bir tartışma ve sohbet havasında geçen seminer, gece yarısına doğru sona erdi.

Gancelli Evren
MANER

Kumar Masası

Bundan iki yıl önce Mehmet Ali Birand'a sordum...
Bir gazeteci olarak, görüşmelere nasıl bakıyorsunuz?
Cevap hazır!...
Kumar oynuyorlar...
Hangisinin kartı güçlü ise o kazanacak...
Peki ya Kıbrıs halkı?
-Onlar masada yer almıyor...
Cevaplar açık ve netti...
Kumar masasında herşey olabilir...
Ama bir tek şey olamaz...
Halkın istekleri!
Buna yer yoktur...
Ve bunun için ne gerekliyse yapılır...
Gerekirse sanatçılar bile sorguya çekilir...
Halk istese bile anlaşma yapılamaz...
Çözüm, halkın iktidarı ele geçirmesidir...
Dünya'da neler oluyor?
Amerika şu sıralar Irak'ı vurmaya hazırlanıyor...
K.Kore, bende de nükleer silah var dedi...
Hatta iki nükleer santralını devreye bile soktu...

Ve ekledi...
Amerika gerekirse tek başına müdahale yapmış, miş, da miş...
K.Kore halkı kabullenmedikten sonra Amerika Kore'yi işgal edemez...
K.Kore, Amerika'yı ikiye böldü...
Collin Powell Bush'a, K.Kore'yi her defasında gösterse de Bush'un aklı Irak'ta...
Babadan kalma bir gelenek olsa gerek...
Irak savaşı bir anlamda dost - müttefik ülkelere de göz dağı vermek için yapılacak...
Kime?
Rusya'ya, Fransa'ya, Çin'e, Almanya'ya, vs...
Her ne kadar dost ülke olsalarda, işin özü rekabet...
Küreselleşme neye dayanıyordu?
Serbest mal dolaşımı, serbest rekabet...
Sınırların kaldırılması...
Esasta temeli bunlar kapsıyor...
Kapitalizmin krizlerine yol açan en büyük etkenlerden biri de aşırı üretimdir...
Bu krizi de beraberinde getirir...
Ama Dünya küçük!!!
Rekabet, sayıları yüzden az uluslararası şirketler arasında devam ediyor...
Savaş'da öyle...
Dünyayı yöneten yüzden az uluslararası şirket!
Sonuç?

Sonuç ortada...
Dünyada yılda kırkbeş milyon insan çeşitli sebeplerden dolayı hayatını kaybediyor...
Sorumlusu kapitalizmdir...
Milyonlarca insan savaşlarda bir hiç uğruna ölüyor...
Sorumlusu yine kapitalizmdir...
Milliyetçiliğin temeli kapitalizmdir...
İşin komedisine bakın...
Amerikan askerleri Türkiye'nin her yerinde fink atıyorken, ve de Türkiye halkları ölümüne sürükleniyorken, tam bu sırada Denktaş bey Ankara'dan geliyor ve bize milliyetçilik dersi veriyor!!!
Bize "vatan haini" diyor...
Çünkü Kıbrıs'ta savaş, bölünmüşlük değil...
Barış istiyoruz...
Irak'ta ne mi olacak?
Türkiye halkı ölecek...
Ama burada Denktaş bize bağımsızlığın ve özgürlüğün ne anlama geldiğini öğretmeye çalışıyor...
Öğretmeye çalıştığı da iktidarı elinde tutan azınlığın özgürlüğü...
Türkiye'nin umudu, Irak'ta ver, Kıbrıs'ta al...
Kumar devam ediyor...
Kumar Kıbrıs'ta da devam ediyor...

Üçüncü emekli maaşını cebine indiren başbuğ Denktaş, bir de utanmadan, halk istese de imzalamam diyor...
Eroğlu'na sorun, yeni aldığı son model Mercedes'e bir anlaşmayı değiştir mi?
Soruyorum, Milletvekillerinin maaşı ne kadar biliyor musunuz?
Kuzeyde her yıl iktidar partileri örtülü ödenekten kaç para götürüyor ve de bu para nereden geliyor hiç sordunuz mu?
İktidar neden bu kadar zengin de halk bu kadar fakirleşti!!!
Hüç düşündünüz mü?
O zaman halkın neden isyanda olduğunu anlarsınız...
Ve de biz devrimcilere de ne kadar çok görev düştüğünü...
Neden bu kadar baskıya maruz kaldığımız!
İktidarı ele geçirmek ortak güç ister...
Birleşik Cephe ister...
Gerisi hikaye...
Bu eylemler BMBP eylemeleridir...
Ne TKP, ne de CTP!
Bu böyle bilinmelidir...
Bu halk tembel ve de aptal değil...
Yanlış giden şeylerin farkına vardığında, son noktayı koyar...
Enseyi karartmayalım...

Kıbrıslı Rumlardan Kıbrıslı Türklere destek mitingi...

Lefkoşa -Kıbrıslı Rumların oluşturduğu "çözüm ve birleşik Kıbrıs" platformu 3 Şubat Cumartesi günü bir toplantı gerçekleştirerek Kıbrıs'ta BM planı çerçevesinde bir anlaşmadan sonra AB üyeliği için bir eylem yaptı.

Platform aynı zamanda uluslararası organizasyonlara Kıbrıs sorununda girilen zorlu noktada yardımcı olmaları açısından bir mesaj yolladı.

Eylemde Kıbrıslı Rumlar ile birlikte Kıbrıs Hükümeti altında yaşayan Kıbrıslı Türkler de katılarak Kıbrıs sorununda artık bir çözüme varılması dileklerinde bulunuldu. Kıbrıs Hükümetinin kontrolü altında gerçekleşen eyleme 500 kişi katıldı. Eylemde Kıbrıslı Türklere birlik ve beraberlik desteği verilirken aynı zamanda Kıbrıs sorununda artık sona gelindiği ve de kalıcı bir çözüm bulunması dile getirildi.

Mitingde Kıbrıs Rum liderliğinin adil ve de kalıcı bir barış çerçevesinde Annan planını uygulaması gerektiği vurgulanarak, Kıbrıs halkını bu yönde aydınlatmaları dileğinde bulunuldu.

Picasso'nun Guernica Tablosu

Picasso'nun "Guernica" tablosunu duymuşsunuzdur. Hani bir de hikayesi vardır: Naziler Paris'e girdiğinde Picasso bir komutan tarafından sorgulanırken savaşın ve hametini sergileyen tablosu (Franko'nun Guernica kentini bombalayışını anlatır) sorulur ona:

-Bunu siz mi yaptınız?

Picasso cevap verir:

-Hayır, siz yaptınız!

İşte o tablonun BM Güvenlik Konseyi'nin girişinde bulunan ve basın açıklamaları için fon oluşturan röprodüksiyonu 27 Ocak'ta kocaman, mavi bir perdeyle kapatılmış. Sebebi de şu: Eğer ABD'nin BM büyükelçisi John Negroponte ya da Powell, arkalarında dehşet içerisinde çığlıklar atan ve bombaların yarattığı vahşeti gösteren kadınlar, çocuklar ve hayvanlar varken savaştan bahsederlerse bu uygun bir fon olmayacak!

Uyaralım! Biz Irak'ta çizilecek o korkunç resmi çok iyi biliyoruz. Ve o resmi çizecek olanlar tıpkı Guernica'yı çizenler gibi tarih önünde hesap verecekler...Tabloyu saklamakla bundan kurtulamazlar!

Papadopoulos Oyların %51'ini alarak ilk turda Seçimi Kazandı

Klerides elli yıllık siyaset yaşamından seçim yenilgisi ile vazgeçiyor. Gelen haberlere göre Klerides görevini 28 Şubat'tan önce Papadopoulos'a devredecek.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin 5. cumhurbaşkanı seçilen Papadopoulos seçimi kazandıktan sonra yaptığı ilk açıklamada "Birleşik bir Kıbrıs için çalışacağım" şeklinde açıklama yaptı.

Papadopoulos bu seçim zaferinde en büyük pay sahibi olan AKEL gibi, üniter ve birleşik bir Kıbrıs'tan yana olduğunu açıklamıştı.

DİKELYA ÜSSÜNDE SAVAŞA KARŞI GÖSTERİ

KSG Özel- 800den fazla kişi yağmura ve güneyle başkanlık seçimlerine rağmen 15 Şubat'ta Dikelya'daki İngiliz Üsleri önünde Savaşa Karşı eylem yaptı. Dikelya Üssü olası Irak savaşında kullanılacağı için ve Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin de olabileceği bir yer olduğundan ve bu üssün önünde savaşa karşı gösterinin yapılması anlam taşıyordu.

Dikelya Üssüne giden asfalt yola beyaz boya ile SAVAŞA HAYIR sloganları yazıldı. Dikelyadaki eylemden sonra göstericiler Pile köyüne kadar yürüyüş yaptılar ve yol boyunca İngilizce, Rumca, Türkçe ve Fransızca sloganlar atıldılar. "Irak'a Saldırmayın", "Petrol İçin Kan Dökülmesin", "Emperyalistlere Yardımcı Olmayın" gibi sloganlar atıldı.

Pile'de İngiltere, Yunanistan, Türkiye ve Lübnan'daki Savaşı Durdurun komitelerinin mesajları okundu. Kıbrıslı Türklerin güneye geçmesinde yaşanan sorunlar olamsına karşın bazı savaş karşıtı Kıbrıslı Türkler gösteriye katılmış ve Kıbrıslı Rum arkadaşları ile beraber Dikelya Üssündeki eyleme katkı koymuştur.

Türkiye'de İngiliz askerine izin yok!

Niye?

Basit. Kurtuluş Savaşını hatırlayın. Niye verildi o savaş? İngilizli Türkiye'den atmak için!

Sen tut da şimdi İngiliz askerinin Türkiye topraklarına geri gelmesi için izin ver!

Olacak iş değil!

Hani Volkan gazetesinin başlığı var ya, Hani Kemal paşa diyor ya dış düşmanlara karşı birlik olduk, iç düşmanlara karşı daha da sıkı birlik olmalıyız diye. Eh, orada bahsi geçen dış düşman İngiliz. Sen tut da şimdi İngiliz askerini Türkiye'ye sok. Dış düşmanı tut ülke topraklarına sok.

Hani Volkan Gazetesinin başlığındaki o Atatürk alıntısı var ya. O alıntının biraz aşağısında, Volkancıların ödünü patlatan bir laf vardır. Orada der ki Kemal paşa, bu memleketin kalelerini düşmanlara teslim edecek içteki hainler vardır. İşte Volkan'ın başlık yaptığı alıntıda bahsi geçen iç düşmanlar bunlardır. Unuttu Volkancılar galiba. Milliyetçi gençlere de unutturmak isterler. Biz hatırlatmış olalım.

Yani birileri tutar da İngiliz askerine Türkiye'de üs verirse, eski adıyla kale verirse, tam da Kemal paşanın bahsini ettiği iç düşmanlardan olacak.

O zaman İngiliz askerine Türkiye'ye gelme yasağı koydular.

İyi yaptılar. Doğru yaptılar. İngiliz askerini Türkiye'ye sokan, ona kale veren iç düş-

manlara karşı bu millet er veya geç birleşecektir baylar. Nasıl ki Kurtuluş Savaşı sırasında Kürtlerle birlikte İngiliz yurttan söküldü, sokulursa İngiliz memlekete aynısı yine yapılacaktır. Yine Kürtlerle birlikte! Kıbrıslılar da olacak bu sefer, İngilizlin haberi olsun!

İyi ama şöyle bir sorun var. İngiliz işin aslında memlekette! Bir sürü dinleme istasyonu adı verilen kaleler, bir sürü hava alanı adı verilen kaleler onlara terkedilmiş vaziyette iç düşmanlar tarafından.

Hem sonra Amerikan askerinin İngiliz askereden farkı nedir allasen? Bunlar Anglo-Amerikan emperyalizminin iki ayağı. Hem Kemal Paşaya çok kişi Amerikan Mandası önerdi. Ne dedi Kemal Paşa onlara? İç düşmanlar! Memleketin kalelerini ni dış düşmanlara terk eden iç düşmanlar!

Türkiye'yi yönetenlere bir bakın. Mevcut hükümete, mevcut muhalefete, mevcut asker-sivil bürokrasiye, ve hele hele "Türk milliyetçiliği" adına Kıbrıs Türküne ana avrat sövenlerin hepsine.

Kim bunlar? Memleketin kalelerini dış düşmanlara yeşil dolar karşılığı verenler.

Kim bunlar? Tutmuş bize milliyetçilik dersi verenler? Türklük dersi verenler. Bunlara göre Türk gibi olmak Türkiye'yi Amerikana, İngile, Almanya, Fransıza, ve de dahası ve bugünlerde Rusa peşkeş çekmektir.

ABD-AB ortak örgütü IMF ve DB otur der otururlar, kalk der kalkarlar, Türkleri aç bırak derler bırakırlar, Türkleri sokakta kat-

let der katlederler, türklere işkence et derler, ederler. Bir de üstüne üslük onlara kalelerimizi teslim ederler. Bizimle el ele İngilizli yurdumuzdan kovan Kürtleri cayır cayır yakarlar. Neymiş Türk milliyetçisiymişler.

Hadi buyrun: madem o kadar milliyetçisisiniz gelin İngilizli, Amerikalı ve tüm emperyalistleri Türklerin vatanlarından kovalım. Sadece Türkiye'den, Kuzey Kıbrıs'tan değil. Bulgaristan'dan, Yunanistan'dan, Azerbeycan'dan, Türkmenistan'dan, Özbekistan'dan.... Hadi?

Hay allah az kalsın unutuyorduk. Amerikanla İngilizli oralara getiren sizdiniz değil mi? Ve hala daha onlar için hem Türkiye'de hem Kuzey Kıbrıs'ta hem de Türklerin olduğu her yerde tur atmak-tasınız değil mi? Yeşil dolar için ananızı bile satarsınız değil mi?

Millet düşmanı vatan haini adamlar! Ve de kadınlar!

Grivas'ın Türk türüsünüz siz değil-mi?

Malum olduğu üzere Grivas Yunanistan Almanlar tarafından işgal edildiğinde Almanlarla birlikte çalışıyor. Yunanistanı Alman işgalinden kurtarmak için savaşan Komünistlere ve tüm yurtseverlere karşı Almanlarla işbirliği yapıyor. Grivası Yurtseverlerin elinden İngilizler kurtarıyor. Tabi tabi o Grivas. Kıbrıs'ta İngilizlere karşı savaş yürüttüğü iddia edilen Grivas. Grivas İngilizlere karşı savaşmadı. Grivas ve Kilise olmasaydı İngilizlin ruhu bile okun-

mazdı bu adalarda artık. Tabii Denktas'ı da, onun Türkiye'deki yoldaşlarını da unutmamalı. Onlar olmasaydı İngiliz çoktan atılırdı bu adadan. Amerikan da.

Şimdi milliyetçiliğiniz mi tuttu gene?

Buyrun. Hadi. Verin elinizi bakalım. Kaç defa diyeceğiz size, hadi gelin diye. Atalım Amerikan'la İngilizli Türkiye'den ve Kıbrıs'tan. Hadi!

Yalancı adamlar!

Vatan hainleri. Millet düşmanları!

Siz sandalye üstüne oturun ve seyredin bizi. Görün bakalım nasıl atılmış onlar yurdumuzdan.

Ay aman olur mu öyle şey? Siz kul köle olun Amerikanla İngilizle. Üstümüze gelin onlarla birlikte. Buyrun baylar ve de bayanlar! Yine de yeneceğiz onları! O tek dişi kalmış canavarları. Sözümüz söz!

Siz kendinize dikkat ediniz baylar ve de bayanlar. O barbarlarla birlikte, onlarla birlik olanları da yenmek zorundayız. Yeneceğiz de!

Kahrolsun dünyanın Türklerini Amerikanlara İngilizlere satanlar!

Kahrolsun Amerikan İngiliz uşakları içimizdeki düşmanlar!

Yaşasın anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti!

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk Öğrenciler New York'ta BM Merkezi Dışında Ortaklaşa Gösteri Düzenlediler

Birleşmiş Milletler, 4 Şubat-Amerika Birleşik Devletleri'nde Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk üniversite öğrencileri ve üniversite öğretim üyeleri tarafından bir süre önce kurulan "Kıbrıs İçin Eylem Örgütü" (Cyprus Action Network) adlı sivil toplum örgütünün üyeleri, dün Birleşmiş Milletler merkezi dışında bir gösteri gerçekleştirecek Kıbrıs'ın yeniden birleşmesi ve adadaki iki toplumun yine barış içinde birlikte varolmasını sağlayacak bir çözüm talep ettiler.

Philadelphia Üniversitesi öğretim üyesi Kıbrıslı Türk Turgut Durduran gösteri sırasında Kıbrıs Haber Ajansı muhabirine verdiği demeçte, "Kıbrıs sorununun çözümü için BM tarafından sürdürülmekte olan çabaları destekliyoruz ve BM barış planının iyileştirilmesini istiyoruz," dedi.

Rauf Denktas'ın derhal istifa etmesi gerektiğini belirten Turgut Durduran, Denktas Kıbrıs Türklerinin lideri olarak varlığını sürdürdüğü Kıbrıs sorununa siyasi bir çözüm bulunmasının çok zor olduğunu vurguladı.

Aynı örgüte üye olan Columbia Üniversitesi öğrencisi Kıbrıslı Rum Hristos Yorgiu ise, Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk öğrenciler ve bilim adamları olarak gerçekleştirdikleri bu gösteri ile Denktas'ın bölücü ve uzlaşmazlık politikasını protesto ettiklerini belirtti. "Cyprus Action Network" adıyla kurmuş oldukları sivil toplum örgütünün amacının

Kıbrıs sorununa tüm ada halkının karşıt ve ortak çıkarlarını tatmin edecek federal bir çözüme katkıda bulunmak olduğunu ifade eden Hristos Yorgiu, çözümle birlikte adanın askerden arındırılmasını da arzu ettiklerini söyledi.

Kıbrıs sorunu paneli

Mersin Üniversitesi tarafından 3 Şubat'ta Yenişehir kampüsü İstemihan Talay konferans salonunda "Ulusal krizler açısından Kıbrıs" konulu bir panel düzenlendi.

Panelde Milli Güvenlik Kurulu eski Genel Sekreteri ve Hava Kuvvetleri Komutanı emekli Orgeneral Ergin Celasin, Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkanı ve Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü öğretim üyesi Prof.Dr.Ümit Özdağ, Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Doç.Dr.Hasan Ünal, Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih bölümü öğretim üyesi Doç.Dr.Nükhet Adıyeke, Atılım Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümü öğretim üyesi Doç.Dr. Hüner Tuncer konuşmacı olarak katıldılar.

Emekli Orgeneral Celasin'in yönettiği panelde ilk konuşmayı yapan Adıyeke Kıbrıs ve Girit sorunlarının tarihten günümüze yansımalarına değindi. Adıyeke, Kıbrıs sorununun Osmanlı'dan günümüze geldiğini ancak sorunun çözümünde Türkiye Cumhuriyeti'nin muhatap olduğunu söyledi.

Tuncer ise yaptığı konuşmada 1. ve 2. Annan planları üzerinde durdu. Tuncer Annan Planı'nın kabul edilmesinin mümkün olmadığını ifade ederek, "Annan Planı KKTC'yi ve halkını yok sayıyor. Hiçbir eşitlikten bahsetmiyor, bu planın kabul edilmesi hiçbir şekilde mümkün değildir. Bu planı kabul demek Ada'da yaşayan Türk halkının asimilasyonu demektir" dedi.

Ardından söz alan Ünal, Kıbrıs Adası'nın stratejik öneminin bütün dünya ülkelerinin dikkatini çektiğini, bu nedenle güç projek-

siyonlarının Türkiye üzerinde baskı kurduğunu kaydederek, Türkiye'nin Kıbrıs politikasından vazgeçmemesi gerektiğini vurguladı.

Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkanı Özdağ ise, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktas'ın yıpratılıp yalnız bırakıldığını dile getirerek, "Hükümet 74'den beri sürdürdüğü Kıbrıs politikasından vaz geçtiğini söylüyor. Kıbrıs batmaz bir uçak gemisidir. Buna sahip olan Ortadoğu'ya hakim olur. Türkiye için Kıbrıs'ın jeopolitik önemi yok ise, İngiltere bu adadaki 2 üssünden vazgeçmiyor. Biz adayı elimizde tutarız Güney'den aleyhimize güç projeksiyonu kullanılmasına engel oluyoruz. Kıbrıs Türkiye için psikolojik bir dirençtir. Yapılan bütün dayatmalara karşı durup direnç gösteriyoruz. Eğer Annan Planı kabul edilirse yenilgi psikolojisine girmiş oluruz. Bunun sonunu düşünmek mümkün değildir. Türk halkına bunu anlatamazsanız felaket olur. Kıbrıs savunması Türkiye savunmasıdır," dedi.

2. Annan Planı tartışılmaya başlandığından bu yana (daha önce Kıbrıs Türk halkının nasıl yaşadığı konusunda hiçbir fikre sahip olmayan) Türkiye'li bazı gruplar Ada'yı sahiplenmeye başladılar. Özellikle üniversitelerde paneller düzenleyerek gençleri şoven duygularla ve milliyetçi nutuklarla düşmanlık düzeyine çekmeye çalışıyorlar. İstanbul'da 100 binlerin katılmasını bekledikleri mitinge ancak 2 bin kişinin katılması Türkiye halkının bu günkü statükoyu ve Denktas'ı desteklemediğinin bir örneğidir.

800 örgüt tarafından düzenlendiği söylenen ve afişleme, duyuru gibi çağrı yapılan "Denktas'ı destekleme mitingi" 60 bin kişilik Kıbrıs Türk halkının yaptığı mitinge cevap niteliği taşıyacaktı. Mitingi düzenleyenler yüzbinleri Çağlayan Meydanı'na toplamayı hedefliyordu. Çok yaygın bir afişleme kampanyası yapanlar mitingi radyo ve televizyonlardan, basından duyurdular. İstanbul Üniversitesi Rektörü Alemdaroğlu bütün üniversite birimlerine mitinge katılmaları için

talimat verdi. İP, BBP, ve Saadet Partisi mitinge bütün kitleleriyle katılacağını açıklamıştı. DSP'nin en parlak yöneticisi durumundaki Şükrü Sina Gürel'inde konuşmacı olması DSP'nin de miting alanına yığılması beklentisi yaratmıştı. Fakat mitinge 2 bin kişi katıldı. Yani miting tam bir fiyaskoydu. Demek ki Türkiye halkı devletin resmi politikalarını onaylamıyor ve Denktas'ı desteklemiyordu.

Milliyetçi ve şovenist politikalar güdenlere Türkiye halkı cevabını verdi.

İngiltere'deki Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türkler ortaklaşa gösteri düzenlediler

İngiltere'deki Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler dün İngiltere Parlamentosunda bir gösteri gerçekleştirerek Kıbrıs Türklerin işgal altındaki bölgelerde Annan çözüm planı hakkında Kıbrıs sorununun çözümü için gerçekleştirdikleri mitingleri desteklediklerini ve Kıbrıs'ın yeniden birleşmesi ve adadaki iki toplumun yine barış, güvenlik ve işbirliği içinde birlikte varolmasını sağlayacak bir çözüm talep ettiler.

Gösteride, 16 İngiliz Parlamento üyesi hazır bulundu. Parlamento üyeleri bu gösteriyi ve Kıbrıs'taki son gelişmeleri bütün Kıbrıs halkı için desteklediklerini ifade ettiler.

Söz konusu gösteride 250 Kıbrıslı Rum ve Türk katıldı. Toplantıyı altı parlamento üyesinin inisiyatifi ile ve Kıbrıs Ulusal Federasyon başkanı Hari Sofoklidis ve Kıbrıs'taki Barış Platformuna yeni seçilen başkanı Hasan Raif yardımı ile gerçekleştirdi.

Toplantıda konuşan Hari Sofoklidis ve Hasan Raif İngiltere'de yaşayan Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türklerin Kıbrıs sorununun çözümü için desteklediklerini tekrar-

89.Sayıda yayınlanan Güney Kıbrıs "İşçi Demokrasisi" gurubunun "Emperyalistlerin ve Egemen Sınıfların Planlarına Güven Yok" başlıklı bildirinin eleştirisi...

Troçkizm'in Kıbrıs siyaseti

Güney Kıbrıs'ta faaliyet yürütmekte olan Troçkist yoldaşlar Annan Planı ile bağıntılı olarak görüşlerini ortaya koydular.

Bu görüşlerin esasını oluşturur gibi görünen Annan Planı'nın burjuva-emperyalist karakteri konusundaki tespitlere açıktır ki hiçbir itirazımız yoktur. Plan tamı tamına da burjuva emperyalist karakteri nedeniyle Kıbrıs Sorunu'nu çözmedi ve çözemeyecek. Çünkü, Kıbrıs'ta bölgesel ve dünya çapında emperyalistlerin tahakkümünü koruyor, kolluyor, vede sürdürüyor. Yani, Kıbrıs'ın dünya emperyalizminden bağımsızlığını sağlamıyor. Aynı zamanda, Kıbrıs'ın çeşitli milliyetlerden halkı saflarında işbirliği ve dayanışma ilişkilerini sağlam temeller üzerinde, yani büyük burjuva mülkiyetin, büyük toprak mülkiyetinin ortak mülkiyete dönüştürülmesi üzerinde yükseltmiyor. Çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki işbirliği tamamen burjuva güvensizlik, ve güç dengesi üzerinde yükseliyor. Bu temelin milli düşmanlıkları ortadan kaldıran değil, sürdüren bir temel olduğu gayet iyi bilinir.

Bu noktada KSG ve KSP'nin siyaseti açıktır. Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini, önerdiğimiz siyasi tedbirleri hayata geçirecek böyle bir hükümeti iktidara getiremezsek, Kıbrıs dünya emperyalist sisteminin parçası olmaya devam ederse, Kıbrıs Sorunu çözülmez. Kıbrıs'ın tüm devrimcileri bu stratejik hedefin elde edilmesi için çalışmalı, bu amaçla birliklerini güçlendirerek anti-emperyalist birleşik cepheyi kurmalıdır. Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin işçi hareketiyle de aynı birlikteliği oluşturmalıdır.

KSG ve KSP bu siyaseti yıllardan beri savundu. Yoldaşlar da bilirler bu siyaseti. Ama onlar bizlerin ortak bir anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyaseti tespitimiz çabasına yanaşmadılar. Tıpkı sağdaki yoldaşlarımız gibi.

Bunun nedeni şimdi çok kesin hatlarıyla belirginleşmiştir. Yoldaşların tabandan birlik vb., çok devrimci görünüşlerinin ardında yatan siyasetleri için aslında aşırı derecede burjuva-reformcu bir siyasetdir. Sağcıdır.

Okuyalım: Emperyalistlerin ve egemen sınıfların planlarına güven yok

Kıbrıslı Rumların ve Kıbrıslı Türklerin aşğıdan ortak mücadelesi

Aşğıdan Mücadele
Öbür tarafta mücadele eden işçilere, emekçilere sunabileceğimiz tek anlamlı ve gerçek dayanışma şudur: Kendi tarafımızdaki milliyetçilere ve Kleridis hükümetine karşı mücadele etmek, ambargonun derhal kaldırılması için savaşmak ve Kıbrıslı Türklerin kendilerini tehdit altında hissetmelerini engellemek için AB üyelik sürecinin dondurulmasını talep etmek. Ayrıca, silahlanma harcamalarının derhal sona ermesini ve sınırın açılmasını talep etmeliyiz. Kleridis'e açıkça belirtmeliyiz ki, adaya barış getirecek olan demokratik bir planı gerçekten istiyorsa, Kıbrıs Rum tarafı Kıbrıs Türk tarafının istediği her tür otonomiye vermek zorundadır. Zorla dayatılan, şantaj ve tehdit yollarıyla uygulanan bir barışçı birliktelik olamaz.

İşçi Demokrasisi.

Okur hemen bir noktayı fark edecektir. Yukarıda sunulan tüm talepler burjuvaziden talep edilmektedir. Hem de Klerides'den. Yani Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlar arasındaki işbirliği ve dayanışma ilişkilerinin oluşturulması için bu yoldaşların acil talepleri iktidardaki burjuvazinin uygulayacağı burjuva reformlarıdır. İşte bu nedenle bu yoldaşlar bizim Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin kurulmasının acil siyasi hedef olarak tespitimize destek belirtmemektedirler. Onlar için acil sorun burjuvaziden bahsini ettikleri reformları koparmaktır. Ve yine dikkatinizi çekeriz, bu taleplerin arasında yabancı emperyalistlerin Kıbrıs'tan kovulması bağında hiçbir talep yoktur.

Şimdi gelelim yoldaşların taktik anlayışına.

Eğer Kıbrıs'ta Kıbrıslı Türklerle Rumlar arasındaki ilişkinin, dayanışma ilişkilerinin düzenlenmesi için talep edilen şeyler bunlar ise, o zaman Annan Planı'na niye karşı çıkıyor? Annan Planı sizlere bunların hemen hepsini, hatta fazlasını vermektedir. Göz var nizam var derler. Bu planda en çok tavizler vermeye zolan kesim Kıbrıs Cumhuriyeti hükümeti, yoldaşların değişimiyle Rum burjuvazisi olmuştur. İstekler neler: ambargonun kalkması. Eh, kalkacak. Silahlara yapılan harcamanın dondurulması. Donmak ne demek, Kıbrıs silahsızlandırılacağı için silaha tek kurşun bile harcanmayacak. Otonomi? Bolca var! Kıbrıslı Türklerin büyük çoğunluğunun yeterli görüp, Denktaş ve Türkiye'nin yeterli görmediği kadar otonomi var. AB üyeliği mi? Bak orada sorun var. Senin Kıbrıslı Türk vatandaşların hep birlikte AB derken, bir tek Denktaş ve Türkiye Kıbrıslı Türklerin AB üyeliğini Türkiye'nin AB üyeliği dönemine kadar dondurma taraftarı. Yani sizin iki talebiniz Annan Planı tarafından yerine getiriliyor. Daha fazla otonomi ve AB üyeliğinin dondurulması istekleriniz ise Denktaş ve Türkiye istekleri. Sizin savunmak için her türlü fedakarlığı göze aldığınızı iddia ettiğiniz Kıbrıslı Türklerin değil! Kıbrıslı Türkleri savunmaktan bahsederken Kıbrıslı Türk büyük burjuvazisi ve Türkiye'nin en sağcı kesimleriyle ortaklaşıyorsunuz.

Ama taktik açıdan önemli olan esas sorun şudur: eğer siz Kıbrıslı Türklerle Rumlar arasındaki ilişkiyi burjuvaziden talep edilen ve onlar üzerinden elde edilecek reformlarla ayarlayacak ve de çözecekseniz, bu işin tek pratik yolu var: BM çatısı altında, birleşik ve federal Kıbrıs siyaseti. Bu siyaset için çalışmak. Bu siyaset Güney'de AKEL ve diğerlerinin, Kuzey'de CTP ve diğerlerinin siyasetidir. Ve Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetinin alternatif burjuva-reformcu, burjuva-emperyalist bir siyasettir. Sizin siyasetinize tek farkı AB üyeliğini de talep etmesi değildir. Hayır. Asla o değildir. Tek ve esas fark, AKEL ve CTP ve diğerleri bu siyaseti tutarlı olabileceği oranda tutarlı olarak savunurken, sizin tam bir tutasızlık içinde olmanız, ve de reformcu özü 'tabandan birlik' gibi devrimci laflarla cilalamanızdır. Sizin bu yaklaşımınız bize pek yabancı değildir, çünkü Avrupa-Afrika yazarı yoldaşlarımız da böylesi işleri yıllardır yapmaktalar. Tabii ki Avrupa-Afrika yazarı

yoldaşlar sizden farklı olarak günlük siyasi tavır belirlerken. Bu reformcu yaklaşımlarını sadece genel devrimci laflarla cilalamazlar. Onlar bir de hangi reformcu siyasetin peşinden koştuklarını bile anlamayı imkansız kılarlar. Üç bölünmüş Kıbrıs mıdır siyasetleri, Kıbrıs Cumhuriyetini yeniden inşa mıdır siyasetleri, Annan Planı mıdır siyasetleri, yoksa başla bir reform siyasetimi? Anlayan beri gelsin.

Taktik önermelerin için aslında stratejik reformculuğu ortaya koyduğunu, bu nedendir ki KSG ve KSP'nin Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetine yanaşmadığını tespit ettikten sonra esas taktik hatalarını ele alalım Troçkist yoldaşların.

Burjuva-emperyalist reform çabaları Annan Planı şeklinde somut bir öneri olarak karşımızda duruyor. Çok radikal Troçkist yoldaşlarımızın dahi Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetine kazanılmadığı, ve de kitlelerin barış, ve daha iyi yaşam isteklerinin bu burjuva-emperyalist planın kabulü için harekete geçtiği bu günlerde yoldaşlar Kitle hareketine nasıl yanaşıyorlar? Bu hareketi temel alıp, onu daha ileriye götürme konusuna kafa yoruyorlar mı? Hani o elde etmek istedikleri reform önerileri için 'tabandan birlik' diyorlar ya, o birliği nasıl oluşturacaklar?

Annan Planı çevresinde barış hareketi almış başını gidiyor, bu yoldaşların tek öner-

isi o hareketi dikkate almayıp, Irak'taki savaşa karşı ortak savaş karşıtı eylemler yapmak!

Kuzey'deki bu burjuva barış hareketini güneye de yaymak, bu suretle bu hareketi radikalleştirmenin kitleler tarafından gösterilen yollarını bulmak, ve mesela Irak'taki savaşa karşı eylemliliği bu harekete beninsettirmek için iş başı yapmak yok bu yoldaşların tabanda birlik siyasetlerinde. Ondan kopuk ve de koparak yeni bir hareket oluşturacaklar.

Allah akıl versin derken, şunu da belirtelim. Tabii ki KSG ve KSP bu harekete elinden geldiğince destek olmaktadır. Ve bu yönde yapacağı en önemli destek bu çabaya mevcut barış hareketi saflarında destek sağlamak, mevcut barış hareketine barışın tek tarafı, ve sadece Kıbrıs'ta elde edilebilecek bir şey olmadığını, barış hareketlerinin birbirlerini sonuna kadar desteklemelerinin şart olduğunu göstermek olacaktır. Bu yapılacaktır. Sizlere de tavsiyemiz, güneyde barış hareketini sadece Irak'ta savaşa karşı bir hareket olarak kıştırmamanız, Annan Planı etrafında şekillenen barış hareketine aktif olarak katılmanızdır.

Kıbrıs'ta devrimci siyaset yürütmek isteyen her bir siyasetin Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetini savunmak zorunda olduğunu da hatırlatırız. Gerisi burjuva reformcu palavralar!

Stalin zafere, Troçki yenilgiye götürür!

'Savaşa Karşı Hayır Kadın Platformu' KSP'yi ziyaret etti...

KSG Özel- Türkiye'den Kıbrıs'a gelen 'Savaşa Karşı Hayır Kadın Platformu'ndan kadınlarla 9 Şubat günü bir araya gelindi.

Adamıza gelmeden önce, kendileriyle temasa geçilerek görüşme arzuladık. Kıbrıs'a ziyaretlerinde programlarında bizlere de yer vermelerinden dolayı mutlu olduk. İnsanlık tarihinde üretim araçlarındaki özel mülkiyetle başlayan sömürü düzeninde, kadınlar hep ikinci plana itilmiş, sesleri kısılmıştır. Böylesi kapitalizm şartlarında duyarlı kadınlarımızın öne çıkması, haksız savaşların insanlık için bir

felaket olması, ve özellikle savaşlarda kadınların cinsel kimliğine saldırılmasının dile getirilmesi, kadınları mücadeleye çekme yönünde çok önemlidir.

Adamızda gelişen olayları olabildiğince takip ettiklerini, bizzat Kıbrıs'a gelip buradaki durumu görmelerinin çok yararlı olduğunu dile getiren arkadaşlar, kederlerinin yaşadığı militarist baskıların Kıbrıs'ta da yaşandığına tanık olduklarını belirttiler ve Irak'ta planlanan emperyalist haksız savaşa karşı ortak hareket etme konusunda görüşbirliğine varıldı.

Londra Mektubu

Annan Planı veya Klerides ve Denktaş'ın İngiliz sevgisi

Son dönemde Volkan, UHH yazarları sobada kül bırakmadılar emperyalizm düşmanlığı konumunda. Bizi bile kendimizden şüpheye düşüreceklerdi neredeyse. Barış

hareketiyle birlikte yürürken yanlışını yapıyoruz, şu AB'li emperyalistlerin oyununa mı geliyoruz, Volkancı ve UHH'li anti-emperyalist yoldaşlarımızı yalnız mı bırakıyoruz diyerekten?

Sonra birden aklımıza geldi?

Yahu bu Annan Planı yıllar süren Denktaş-Klerides görüşmelerinin bir sonucu. Değil mi? Öyle tabii ki. Eğer bu görüşmelerde Denktaş veya Klerides, biz İngiliz üslerini istemiyoruz memleketimizde, bu üsler topraklarımızın en az yüzde beşini işgal altında tutuyor, siz ne biçim BM'siniz bizim toprakları İngilizle veriyorunuz gibisinden bir laf etseydi, hem biz duyardık, hem de BM eli mahkum bu konuda bir laf ederdi.

Veya toprak da toprak diyen Denktaş bunun bir lafını ederdi, derdi ki o pis Rumlara yüzde beş de İngiliz toprağını verelim size dedik de işte pis Rum olduklarından kabul etmediler?

Yok yok. Yok evladım yok! İngiliz üssünün lafı yok. Kıbrıs'ın yüzde beşinin lafı yok! Ne Denktaş lafını ediyor ne de Klerides!

İngiliz emperyalist mi? Emperyalist! Baksana Kıbrıs topraklarının yüzde beşine el koymuş pis gavur. Tek dişi kalmış canavar pislik!

Haaaaaaaa. Az kalsın unuttuyorduk. Bu İngiliz pislik aynı zamanda AB üyesi!

Şimdi söyleyin bakalım Volkancı ve de

UHH'cı yoldaşlar.

Kimdir AB uşağı?

Kimdin İngiliz üslerinin lafını bile etmeyen?

Onların Kıbrıs'taki üslerini koruyan?

Kimdir İngiliz uşağı!

Palavrayla iştigal etmeyelim. Demogojiyi bırakalım. El ele verip İngilizin üssünü başına yıkalım! Hem Kıbrıs'ta Hem de Türkiye'de! Var mısınız?

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

Güney'de siyasi partilerin seçim için, yani koltuk için mücadele ettiklerini görüyoruz. Bu sıralar oy değil de mücadeleyi düşünseler olmaz mıydı? Yoksa koltuk daha mı değerli? Mücadele tek yanlı olmamalı!

Polemik

Sürmekte olan eylemler büyüyerek gelişecek. Büyüyecek. Halkı durdurmak isteyenler bunu tarih önünde asla başaramadı. Halk artık kararını verdi. Tek sorun iktidarın nasıl ele geçirileceği. AB yetkilileri Denktaş'ın akıllı olduğunu söylüyorlar. Muhalefetin de yeteri kadar becerikli olmadığını. Yoksa bu Talat'ın Türkiye'de söylediklerinden dolayı mı? Ne demişti? Kuzeydeki mitingleri ben organize ediyorum. Kıbrıs Türk halkı da böyle mi düşünüyor? Sonradan pişman olacağımız sözleri söylemesek olmaz mı? Böylece kimse bize beceriksiz demez!

Üniversite
Günlüğü

Barış
istiyoruz....

Hazırlayan: Evren MANER

Güney'de son durum...

Kuzey'de halk insiyatifi ile gelişen kitle eylemlerinin ardından güneyde ki halk da yavaş yavaş uyanmaya başladı. Herkes, her gün aralıksız sürmekte olan köy gezilerini konuşuyor. Televizyon ve gazetelerde Kuzeyde yer alan mitingler yayınlanıyor, gün geçtikçe Kıbrıslı Türkler'in sorunları ve kavgası halkın gündemi haline gelerek büyüyor. Her Cumartesi günü Kıbrıslı Rumlar Ledra Palace yakınlarında bir miting düzenleyerek kitle eylemini yaymaya çalışıyor. Temennimiz az olsun öz olsun. Bu işler üç kişi ile başlar. Üç kişi ile çıkarız yollara, ve arkamız isyanın dayanılmaz gösterişi ile dolar. Kıbrıs'ın güneyinde halkla yapılan söyleşilerde çıkan en önemli sonuçlar şunlardır ;

1- Kıbrıs Rum halkı Annan planını kabulleniyor ve de Kıbrıslı Türklerle dayanışma içerisinde aralıksız bu mücadeleyi sürdürmek istiyor. Bu ülke hepimizin ve de Kıbrıslı Türklerle yaşayabiliriz...

2-Güney'deki koşullar Kuzey'deki gibi değil. İş, yaşam ve de ekonomik sorunlar yeterince aşılmıştır. AB üyeliği kapının eşiğinde. Ama aynı zamanda AB'nin Kıbrıs'ı, Kıbrıs halkının isteği için almaya-acağı konusuna dikkat çekiyorlar.

3-Gençlik artık yavaş yavaş okullarda okutulan gerici kitapları kabullenmiyor ve de Kıbrıslı Türklerin kuzeyde yaptığı mitinglerle gurur duyarken aynı zamanda da kendilerinin de artık harekete geçmesi gerektiğini belirtiyorlar.

Kıbrıs'ın güneyinde şu sıralar Cumhurbaşkanlığı seçimleri mevcut. Seçim Kliridis ve de AKEL tarafından desteklenen Tasos Papadopoulos arasında ciddi bir savaşa döndü. Halk ikiye bölünmüş durumda.

Halkta gözlenilen en büyük yakınma, Kıbrıslı Türklerin kurtuluş mücadelesi verdiği şu sıralar, ilerici geçinen partilerin sadece koltuk peşinde olması. Halkın en rahatsız olduğu konulardan biri de aynı zamanda ciddi bir örgütleyici gücün, partinin, sendikal hareketin bulunmaması.

Kıbrıs Rum halkının Kıbrıslı Türklerle bir mesajı var

Sizi seviyoruz ve de destekliyoruz. Bölünmüşlük nedeni ile yanınızda yer alamıyoruz. Ama unutmayınız ki bir elmanın diğer yarısı olarak, Kıbrıslı Türk kardeşlerimizin her türlü ihtiyacı karşısında duyarlılığımızı göstereceğiz. Size doğrudan yardım etmemiz şu anda imkansız görünüyor. Türkiye'nin sizleri bu kadar baskı altında tuttuğu bir zamanda açık açık konuşmaktan kaçınıyoruz. Sizlere işbirlikçi, casus, vatan haini denmesine karşı da tavrımız açık ve nettir. Ada halkı birlikte mücadele etmelidir. Kıbrıslı Rumları seven ve de barış isteyen herkes vatanseverdir.

Adamızın emperyalistler tarafından bölünmüşlüğü bizim ortak tavır koymamızı engellemektedir. Adamızın en erken zamanda yeniden birleşip, her alanda Kıbrıslı Türklerle birlikte çalışmak ve de yerel işbirlikçi iktidarlara karşı bağımsız bir Kıbrıs için mücadele etmek en büyük arzudur. Kıbrıslı Türkler bilmelidirler ki, baştakilerin bütün propagandasına ve de yalan, dolan propagandalarına karşın her zaman yanınızda olacağız. Birleşik ve bağımsız bir Kıbrıs mücadelemiz Kıbrıs,

Yunan, Türk ve İngiliz askerleri adamızdan çekilene kadar sürecektir. Yaşasın bağımsız Kıbrıs.

Askerde durum

Kuzeyde kitle eylemlerinin yükselmesiyle güneyde asker alarma geçti. Alarmin esas temeli Kıbrıslı Türklerin isyanına karşı uyanık olmak. Güvenilir kaynaklardan alınan bilgilere göre Kıbrıslı Türklerin yetmiş bin kişilik büyük mitingi sırasında güney Kıbrıs'ta askere, sınıra akin edebilecek Kıbrıslı Türklerle karşı iyi davranma ve de silahları aşağıya indirme emri verildi. "Politis" gazetesi ise askerin bu tavrını olumlu bir gelişme olarak değerlendirirken, askerin Kıbrıslı

Türkler için değil Türkiye askerinden korkulduğu için sınırda beklediğini belirterek, güneyde herhangi bir sınırın olmadığını belirtti. Ertesi gün ise "Fileleftheros" Annan planının ardından lav edilecek askerin yerine ileride Kıbrıslı Türkler ile Rumların birlikte, aynı askeri birliklerde yer alması gerektiğini ifade etti.

Okullarda eğitim

Adanın her iki yakasında da gerek tarih kitaplarında, gerekse halka politikacılar tarafından anlatılan tarih tek bir nedene dayalı. Milliyetçilik! Milli duygular ve de bunun sürekliliği. Aksi taktirde iki halkın düşmanlığı üzerine kurulmuş bölünmüşlük

devam edemeyecek. Bu tamamen yerel ve Türkiye, Yunanistan burjuvazisinin Anglo-Sakson emperyalizmi ekseninde düzduğu ve yıllarca okullarda öğretilen tarih, tam anlamıyla soğuk savaş politikalarını andırıyor. Kendi yazdıkları tarih kitapları ile öğretilenler emperyalizmin çıkarlarını sarsmazken aynı zamanda adada mevcut bölünmüşlüğü de kalıcılaştırıyor. Rum gençliğinin en büyük sorunu, lise sonrası seçimsizlik olurken diğer yandan da büyük bir psikolojik baskı altında okulu ezber sistemi ile bitirmek. Bilgi kullanılmadıkta sonra hiç bir işe yaramaz. Bilgi hayatın kaynağı ve aynı zamanda üretimin halk çıkarlarına düzenlenmesinin yoludur. Peki gerçekte olan nedir? İşsizlik ve de ne yapacağını bilmeden, kalitesiz ve de bilgisiz bir gençlik! Sistemin işine gelen, kendi çıkarları doğrultusunda pasif bir gençlik. Kıbrıs'ın güneyinde yapılan ve uygulanan gerçeğin bu olduğundan yakınan gençlik aynı zamanda Kıbrıslı Türklerin de tarih kitaplarında anlatıldığı kadar katil ve de tehlikeli olmadığını söylüyor. Hatta gelecekte Kıbrıslı Rumlar ile Türkler arasında evliliklerin artarak yeni bir neslin doğması na da umutla bakıyorlar.

Gençlik ne istiyor?

Kıbrıs üniveristesinde okuyan Yannis Konstantinu KSG'ye verdiği demeçte durumu şöyle açıkladı. Neden Kıbrıslı Türkler bizlerden korkuyor anlamıyorum. Denktaş

her gün onlara Kıbrıslı Rumların bir gün gelip onları öldüreceğini anlatıyor. Bu doğru değildir. Bir kere anayasada mevcut bir yasa var. Bir Kıbrıslı Türk öldüren iki Kıbrıslı Rum öldürdü sayılacak ve de bunun cezası ömür boyu hapidir, bence idam olmalı. Diğer bir konu ise biz Kıbrıslı Türkleri seviyoruz, ama bize de onların bir gün gelip evlerimizi arabalarını, her şeyimizi alacağı söyleniyor. Türkiye askerinin yeniden bize saldıracağından korkuyoruz. Asıl korkan bizleriz. Hep korku ile büyüttük. Artık bunları yaşamak ve de bu tip düşünceleri yaşatmak istemiyoruz. Bu ada hepimizin ve de hepimize yeteri kadar yer var. Ben Limasolluyum. Aşağı mahallede Kıbrıslı Türkler kalıyor. Çok iyi geçiniyoruz. Hatta bana Türkçe öğrenmem için yardım ediyorlar. Ailenin

bir de küçük çocuğu var. Bazen dışarıya beraber çıkıyoruz. Evlerine gidip yemek yiyorum. Hiçbir sorunumuz yok. Ben artık tarih kitaplarına ve de söylenen saçmalıklara inanmak istemiyorum. Gelin geçmiş emperyalistlere ödetelim. Bağımsız Birleşik Anti Emperyalist bir Kıbrıs yaratalım. Emperyalistlerin işbirlikçilerini her iki taraftan da söküp atalım. İktidarı halka bırakalım. İşte o zaman Kıbrıs'ta geçmişte kimlerin bizi bölüp yönetmeye çalıştığını ve de kimlerin emperyalizme şimdiye kadar hizmet ettiğini göreceğiz.

Mücadele devam ediyor, kendine güven....

Bir cezaevi mektubu

Bundan tam üç ay önce Garagasis'i güneyde hapse atıldılar...
Garagasis bir Ermeni çocuğu...
Ermeniler Kıbrıs'a yirmilerde otuzlarda gelmişler...
İstanbul'dan gelen Ermeniler ise ellilerden sonra...
Ben eski Lefkoşa'da büyüdüm...
Büyüdüğüm ev sarı taştan yapılmıştır...
Evin bir de tabelası var...
Üzerinde 1945 yazar...
Ermeniler o dönemlerde taş ustası...
Bizimkiler Ermeniler gelene kadar bütün evleri kerpiçten yapmışlar...
Sonra İngiliz sarı taşa daha çok önem vermiş...
İngiltere'ye gidenler eski binaların ve hala daha önemli binaların sarı taştan yapıldığını görür...
Dedem o dönemde İngiliz polisi olduğundan evin yapımında çok dikkat edilmiş...
Ama ev bittiğinde ön cephesi sarı taş, yanları tuğla, arkası da kerpiç olarak bitirilmiş...
Para yetmemiş...
Ermeni oğlu evi bitirmeden kaçmış...
Kıbrıslı Türklerle Rumlar bitirmiş evi...
Ben Garagasis'i Goccos diye çağırırm...
Daha kolaydır...
Uzun isimleri hatırlamam zor olur...
İngiliz üslerini yerle bir etmeyi kafasından hiç atmayan bir arkadaşımdır Goccos...
Pizzacıda çalışırdı, bütün gün servis yapardı...
Şimdi işsiz...
Üç ay önce suçlu bulunup içeri atıldı...

Şimdi çıktı...
Uzun süre ziyaret edemedim...
Kıbrıslı Türkün bir Ermeni anarşistini hapisanede ziyaret etmesi pek de kolay değil buralarda...
Şüphe duyarlar...
Goccos'un nasıl içeri atıldığına gelince...
İsrail Elçiliği önünde Filistin işgalinin durması için eylem yapıyoruz...
O gün de İsrail elçiliğinde yemek var...
Yahudi işadamı arabayla eylemcileri aşıp yemeğe gitmeye çalışıyor...
İşadamı arabanın gitmediğini görünce aşağıya inip bir etrafı kolaçan etti...
Bizim Goccos'un kulaklar dikildi dikilmesine ama, içimizde en iri yarı o lunca polisler saldırı emri verildi...
Yahudi yemeğe gidecek, saldırı Kıbrıs polisi...
Bizim Ermeni kendini birkaç yumruktan koruyamadı...
İşadamına vurmayı hedeflerken polise oturttu...
Polis de Lefkoşa Polis Müdürü olunca işler epeyce karıştı...
Mahkemede bizim Ermeni, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kapitalist yasalarını tanımadığını belirtti...
Üstüne basa basa da söyledi, sizler emperyalist usaklarınsınız, yasalarınızı bile onlar yaptı...
Yahudi sizin allahınız...
Hakim, çocuktu deyip olayı ikinci duruşmaya bıraktı...
İkinci duruşmada bizim Ermeni sözlerinden şaşmaya hiç niyetlenmedi...
Oturduk anlattık, ne kadar mafya, kaçakçı, katil varsa hepsi içinde milliyetçi

dedik...
Faşist...
Sen Anarşist, içeri gidersen yandın...
Hadım ederler vallahi...
Köprüyü geçene kadar Goccos...
Sonra yine söveriz, NATO'ya da, İsrail'e...
Dinlemedi ve sonuna kadar gitti...
Bizim Goccos yılbaşından önce çıktı...
Üç ay içeride yattı...
Şimdi inşaatta çalışıyor...
Bu sabah karşılaştık...
Taş ustası olma yolunda...
Ama Kıbrıs'ın bağımsızlık yolundan hiç mi hiç vazgeçmeyeceğimize benzemiyor...
Ermeni oğlu bir hapisten, üstü açık bir hapisaneye çıktı...
Yaşamın dar ve de uzun yollarından birini seçmedi...
Yüreğini özgür bıraktı, düşüncelerini de...
Anarşist olsa da işleyerek olgunlaşacağını biliyorum...
Bana aile dostumun söylediği gibi...
Ya Denktaşçı olursun demişti ya da adam...
Ben de eminim...
Ermeni oğlu da hayatın kokusunu, sömürüyü tadacak...
Ve bir gün o da adam olacak...
Ve bir kızıl güneş yine doğacak...
Üretenin ellerinden...
Tanımıyorum seni ey sistem, çürümüş ve de yaşamaya hakkın olmadığı için...
Ve kara kaplı kitap açılır...
Hiç kapanmamak üzere...
Bir daha ve bir daha...
Her yeni doğan güne beraber...
İnsanlık kurtulana dek...

Parka Ziya Çelik

Çarşaf çarşaf aydınlar

Aydın nedir, kimdir, aydın insan nasıl insandır, küçük dağları o mu yaratmıştır yoksa emekçi halkın içinde korkmadan mücadele mi yürütür?

Bu sorular keyfimdendir ve birdenbire gelmedi aklıma...

Geçtiğimiz günlerde Lefkoşa'da "Barış Sanatları İnisiyatifi" nin düzenlediği savaş karşıtı bir eylem vardı.

Ben o eyleme gidemedim...

Ancak televizyondan izleyebildim...

Gördüklerim, duyduklarım üzerine büyük bir şaşkınlık geçirdim ve yukarıda sıraladığım sorular geldi aklıma...

Eylemde eleştireceğim iki nokta var...

Birincisinden başlayalım...

Eylemin içeriği çok güzel...

Atılan sloganlara, okunan bildiriye bakıldığında, gerçekten emperyalizm karşıtı bir eylem...

Zaten okunan bildiride de "ABD! Emperyalizmini al, git!" deniyordu.

Gerçekten Kıbrıs'ta artık özlenen anti-emperyalist bir eylem.

Sevindim...

Heyecanlandım...

Yoldaşlarla eylemi tartıştığımızda da şu nokta iyice belirginleşiyordu;

Ada üzerinde hakimiyeti olan emperyalistlere karşı çıkmayan, onlardan medet uman, umutlarını onların yapacağı "anlaşmaya" bağlayan bu aydınlarımız, emperyalizm karşıtı eylem düzenliyor...

Çelişkiye bak!

"Şu emperyaliste karşıyım, şuna değilim" Böyle saçmalık olmaz!

Küçük burjuva aydını dediğimiz kesim -

istisnalar hariç- net ve bilimsel olarak şu özellikleri taşıyor;

. Güce tapar!

. Halktan kopuktur!

. Safi net değildir ve bir türlü de netleşmez!

. Burnundan kıl aldırılmaz, müthiş gururludur!

. Özellikler çok kabaca ve net olarak böyle...

. Ne yazık ki bu aydınlarımız da bu özellikleri çok net olarak gösteriyor.

. Onbinler barış, çözüm, AB diye alanlara döküldüğünde hemen AB'ci, çözümcü, barışçı olacaktı!

. Başka türlü rüzgara göre yönünü ayarlayamazsın tabii!

. Ey aydınlar!

. Çok kültürlüsünüz, hepimizden çok "bilgiliyorsunuz", herşeyin en iyisini, en doğrusunu da siz bilir, siz yaparsınız...

. AB'nin emperyalist-gerici karakterini tespit edemediniz mi?!

. "Emperyalist barışa evet, emperyalist AB'ye evet,

. Emperyalist savaşa hayır!"

. Güldürmeyin insanı!

. İnsanlarla dalga mı geçiyorsunuz, yoksa çelişkiler yumağı içinde mi çırpınıp duruyorsunuz?!

. Hiç kusura bakmayın ama, pankartlarıyla, sloganlarıyla, coşku ve enerjisiyle eyleme destek için gelen birçok gencin samimiyetine, dürüstlüğüne, devrimciliğine, ilericiğine sonuna kadar inanmama rağmen, sizin için aynı şeyi söyleyemem.

. Önce gelin çelişkilerinizi aşın!

. Safınızı belirleyin!

. Kendinizi tanımlayın!

. Anti-emperyalist misiniz, değil misiniz?

. Anti-emperyalist değilseniz, insanları kandırmaktan, kendinizi de tatminden vazgeçin!

. Aydın duyurluğu adı altında ilkesizlik, politikasızlık dizboyu...

. Ha, eğer gerçekten anti-emperyalistseniz, gelin, hep birlikte AEBCH için

çalışalım.

. Eminim bir gün " Yaşasın AEBCH" pankartı arkasında birlikte yürüyeceğiz...

. O dönem ise, AEBCH siyasetinin, Kıbrıs'ta onbinleri alanlara döktüğü, anti-emperyalizmin, devrim ve sosyalizmin halkın özlemi ve mücadelesi olduğu dönem olacak.

. O zaman, bugün yanlış bilinçlendirilmiş, yanlış yönlerde olan halkımızın anti-emperyalist saflarda yürümesi karşısında sevinç ve gururdan gözlerim dolacak.

. Ama sizin samimiyetinize asla inanmaya-çağım!

. Küçük burjuva aydın kesimi, halktan kopuktur dedik...

. O, yazı falan yazar...

. Ve ne kadar ağır, ağdalı yazarsa, yazılanlardan ne kadar çok şey anlaşılmasa, o "aydın" o kadar başarılı, o kadar kültürlüdür.

. Yanlış anlaşılmasın, ne Marx'a, ne Lenin'e, ne de teorik yazı yazan yoldaşlarımıza lafımız var.

. Lafımız gideceği yeri bilir.

. Halkın uzağında soyut ne varsa, hemen, yenilik, orijinallik adına eyleme taşınır...

. E, değişik olacak, farklı görünecek, anlaşılacak olacak ya, hemen bu işe soyunur...

. Sayın aydınlarımız, tuttular eylemde beyaz çarşafı geçiriverdiler kafalarından aşağıya.

. TV'de ilk gördüğümde doktorlar eylem yapıyor sandım...

. Sonradan baktım BSI, hah, tamam o zaman dedim.

. Aydınlar ya, kültürlüler ya, halkın üzerindeler ya, herşeyi çok iyi ve herkesten iyi bilirler ya, e tabii, artık değişiklik lazım, madem de sanatçıyız, neden tuhafliklar silsilesine bir yenisini biz eklemiyoruz dediler ve beyazlar içinde çıkıverdiler alana...

. Çok güldüm...

. Çok da kızdım...

. Bu kadar küçük burjuvalığın içine hapsol-

unmaz ki...

. Che Guevara bir doktordu, küçük burjuvaydı...

. Deniz Gezmiş bir öğrenciydi, küçük burjuvaydı...

. Marks, Lenin de öyle...

. Ama küçük burjuva kökenli olmak ayrı şey, küçük burjuva yaşam tarzını hayatının merkezine yerleştirmek ayrı şeydir.

. Saydığımız insanların pratikleri, yaşamları ortada...

. Hangisi halktan soyut, sırf egolarını tatmin etmek ve orijinallik uğruna beyazlar giyip sokaklara düşüler?

. Sizlere son bir söz;

. Duyarlı, devrimci, halka yön veren sanatçılar olmak istiyorsanız, öyle beyazlar giyip sokaklarda yürümenize gerek yok!

. Tarihimize çok güzel bir örnek var;

. Yılmaz Güney...

. Eminim ki yaptıklarını, yaşamını çok iyi bilirsiniz...

. Ama onun yaptıklarını yapmakta sınıfta kaldınız!

. Siz, doğru-yanlış, iyi-kötü herşeyi o büyük kültürlülüğünüz ve ince zekanızdan dolayı "eleştirip" durduğunuz için, devrimleri, devrimcileri, yolları, yöntemleri de eminim ki eleştirmiş ve bir yere atmışsınızdır.

. Ve mevcut yollar, yöntemlerle birşey olmayacağınıza karar verdiğiniz için, getirisi değil, aksine götürüsü olan tuhafliklara başvurmanız, tabii, kaçınılmaz oluyor.

. Ancak halkı, halktan kopmama, onunla içiçe olma, soğuk durmama gerçeğini bir kenara atan sizler, tarih ve devrimcilerin gözünde nereye atıldığının farkına ne zaman varacaksınız, bilemem...

. Bilemem...

. Bilemeyeceğim de...

. Ne de olsa, herşeyin iyisini, doğrusunu siz bilirsiniz...

. Bunu da bilin bakalım...

. Çıkacak sonuç hoşunuza gidecek mi?!

Yunanistan Komünist Partisi, Türkiye Komünist Partisi ve Devrimci Sosyalist İşçi Partisinin ortak siyasetleri

Bu partilerimizden ilk ikisi ne Troçkist-ne de Stalinist olmadıklarını iddia edeceklerdir. Çok duyduk biz bunları. Stalinist olduğunu iddia eden Troçkistler bile biliriz biz!

KSG yıllardan beri Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetini savunuyor. Bu temelde Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'deki partilerin, bil-hassa da kendine, sosyalist, devrimci diyen partilerin destek ve işbirliğini arıyor. Sadece YKP, TKP ve Güney Kıbrıs'taki Ergadiki Demokratia (İşçi Demokrasisi) değil, İngiltere ve Türkiye'deki DSİP'te gayet iyi bilir bu olguyu!

Ne yaptı bu yoldaşlar? Bizlerle birlikte bu siyasetin Kıbrıs'ta hakim kılınması için ne yaptı bu yoldaşlar? Hiçbir şey. Ama tam tersini yaptılar. BM çatısı altında, federal ve birleşik Kıbrıs (ve de AB üyesi) savunun siyasetlere tam destek verdiler. Pratikte görüldüğü üzere Güney Kıbrıs'taki SIP siyaseti de bu burjuva reformcu siyasetin bir türüdür aslında.

Tüm bunlardan sonra, ve pratikte savun-dukları bu siyaset, karşımıza Annan Planı olarak çıktığında, bu yoldaşlar 180 derece-lik bir dönüşle Annan Planı'nın kabul edile-mezliği, onun emperyalist karakteri nedeniyle kabul edilemezliği üzerinden yağ-masalarda kükreteye başladılar!

YKP ve TKP'nin bu noktada DSİP (Devrimci Sosyalist İşçi Partisi Türkiye'de faaliyet gösteren ve Güney Kıbrıs'taki Ergadiki Demokratia ile aynı politikaları pay-laşan, bu anlamda da Ergadiki Demokratia'nın Kıbrıs versiyonu olan bir partidir.) ile aynı konumdadır. İşte aşağıda Sosyalist İşçi'den bir alıntı:

"Bu nokta Kıbrıs halkı açısından kabul edilemez. Türkiye'de milliyetçiler ve mil-liyetçi sol, Kıbrıs'ın satıldığından sözede dursun, Annan'ın planının temel sorunu Ada'nın bir savaş gemisi olmaya devam ettirilmesi. Örneğin, Türkiye ve Yunanistan'ın Ada'da 10 bin asker bulun-durma hakkı ve İngiltere'nin Ada'daki askeri

varlığının devamı. Muhtemel bir birleşik Kıbrıs'ın tepesinde üç devletin askeri zor-balığından vaz geçmeyen Annan Planı bu yüzden kabul edilemez."

(Sosyalist İşçi, sayı 193, 31 Aralık 2002)

Annan Planı'nın burjuva-emperyalist çözüm türlerinden biri olduğunu, bu planın emperyalist bir plan olduğunu tespit etmek için allami cihan olmak gerekmez. Yeter ki kişi veya örgüt sağcıların en sağcısı olmasın. Bu plan açıkça emperyalist bir plandır. Bu plan Burjuva-emperyalist çözüm türlerinden birini sunmaktadır.

Sorun ama bu tespiti yapmak değil ki. Biz bu tespiti yıllar öncesinden yaptık. BM çatısı altında, federal ve birleşik Kıbrıs (ve de AB üyesi) siyasetinin yol açacağı çözüm türünün burjuva-emperyalist çözüm tür-lerinden biri olduğunu yıllar öncesinden ilan ettik. Bu siyasete alternatif devrimci siyaset olarak da Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetini önerdik. Bu yıllar boyunca aklınız nerdeydi?

Ve şimdi ki kitleler can havli ile Annan Planı'na sarılmış durumdadır, onlara kendi eylemlilikleri üzerinden Annan Planı'nın karakterini kavratmak, burjuva-emperyalist dünyada milletler sorununun çözümünün imkansızlığını anlatmak için yoldaşlar tut-muşlar Annan Planını isteriz diyen kitlelere biz Annan Planı için kışımızı bile kimıldat-mayız, siz de kimıldatmayın diyorlar! Onun emperyalist karakterini tesbit etmek yanın-da kitlelerinde onların o dahiyane tesbitleri-ni alıp kabullenmelerini istiyorlar.

Zamanlama ve taktik üstünlüğü diye işte buna diyorlar her halde! Kıbrıs'taki barış hareketinin Annan Planının emperyalist karakteri üzerine derse ihtiyacı yok. Bu olgu hem aşırı sağ, hemde bizim gibi aşırı sağ olmayan sol kesim tarafından yıllardır yapıldı ve yapıly-or. Şu andaki görevimiz Annan Planı üzerinden bu emperyalist barışı elde etmektir. Çünkü şu anda, Annan Planı'nın emperyalist karakterini tekrarlayarak

Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini elde etme imkanımız yoktur-hatırlayınız, bunu elde etmek için daha önce yapılan çalışmalara destek olmayan-lar da tamı tamına bu yoldaşlardı!

Annan Planı üzerinden elde edilecek barışın burjuva-emperyalist karakteri hep-imizin bilgisi dahilinde. Sorun bu barışın nasıl elde edileceği sorunudur. Bu barış kitlelerin devrimci faaliyetlerinin bir yan-ürünü mü olacak, yoksa kitleler pasif bir bekleyiş içinde mi tutulacak! Barış hareke-tinin sorunu budur. Kıbrıs'ta anti-emperyal-ist birleşik cephe hükümetine giden yol buradan geçmek zorundadır. Bu yolda

KSP Gençlik Birimi'nin yayınladığı bildiri:

Ammacılar ve mammacılar dışarı!!!

Halk iktidara

Geleceğimiz çözümde ve barıştadır.

Barışı getirecek olan BU MEMLEKET BİZİM PLATFORMU'NUN Kurumsal iradesidir.

NE DENKTAS NE HÜKÜMET BU MEMLEKET BİZİM BARIŞI BİZ GETİRELİM

BARIŞ İSTİYORUZ ÇÜNKÜ:

Yıllardır çözümsüzlük çözümdür diyen-lerin getirdikleri:

✦ İşsizlik, ekonomik yıkım, dünyadan izole olmuşluk, anti-demokratik uygulamalar ve buna bağlı olarak göçtür.

✦ Kıbrıs halkının barışa olan özlemi aynı zamanda başta Irak halkının olmak üzere dünyadaki bütün ezilen halkların özlemidir.

ABD ve dünyadaki diğer güçlerin Ortadoğudaki petrol savaşına HAYIR!!

✦ " Bu savaştan nasıl karlı çıkarız" man-tığı ile Anadolu halkını da bu paylaşım savaşına sürükleyen zihniyete de artık yeter diyoruz.

KIBRIS'TA ve DÜNYADA BARIŞ HEMEN ŞİMDİ

KSP GENÇLİK BİRİMİ
e-mail: kspgenclik@yahoo.com

Sosyalist Gözlem Özdemir Göçer

Evet, egemenlik istiyoruz!

Annan planının en zayıf noktalarından biri de egemenlik konusuydu. Plana göre Kıbrıs Türklerine egemenlik tanınmıyordu! Sanki Kıbrıs'lı Türkler şimdi egemenmiş de birleşik bir Kıbrıs'ta egemenliklerini kaybedeceklermiş gibi bir hava estiriliyor.

Halbuki Kıbrıs'lı Türkler KKTC idaresinde egemen değil. Nedeni de şu;

Kıbrıs'lı Türkler, Türkiye Türklerinin Kıbrıs adasındaki uzantısı değillerdir. Adaya feodal Osmanlı ümmetinin bir parçası olarak gelen Kıbrıs'lı Türkler, buradaki muhtelif Hristiyan topluluklarından devşirilenlerle de kaynaşarak, yaklaşık 500 yıllık bir süreçte, Türkiye Türklerinden farklı bir ruhi ve kültürel ortam içinde şekillenerek, ayrı bir ulusal topluluk oluşturdular.

Tıpkı diğer Türkçe konuşan halklar gibi, Azeriler, Türkmenler, Özbekler gibi, 'Türk' olarak tanımlanabilecek ayrı bir ulus oluşturdular. Küçük ama farklı bir ulus; Kıbrıs Türk ulusu.

Bu özellikleri ile de, tıpkı diğer Türk devletleri gibi, kendi ulusal egemenliklerinde, ayrı bir ulusal devlete sahip olmak haklarıdır.

Ancak, Kıbrıs Türk ulusal topluluğunun, ikinci bir ulusal topluluk olan Kıbrıs Rum ulusal topluluğu ile, aynı ada üzerinde toprak bütünlüğünü paylaşır durumda olması, ayrı bir devlet olarak örgütlenmesine olanak vermez. Bunun yerine iki ulusal topluluğun ortak bir devlette, egemenliği paylaşması gereklidir.

Kıbrıs koşullarında egemenlik ortak topraklar üzerinde paylaşılacak zorundadır. Çünkü devlet de ortak bir devlet, çok uluslu yapıya sahip bir devlet olmalıdır. Bir tarafın, ayrı devlet oluşturmak adına diğer tarafın haklarına, malına mülküne tecavüz etmesi ve bu haksızlık ve gasp üzerine bir devlet inşa etmesi günümüz dünyasında kabul göremez.

Nitekim Kıbrıs sorununun çözümlenemesinin en önemli nedenlerinden biri de budur.

KKTC gerçeğinde de İsrail gerçeğinde de çıkmanın içteki en önemli kaynağı bir tarafın diğerine ait mülkü işgal ve gasp etmesidir (emperyalist güçlerin bölge üzerindeki petrol kaynaklarına ve diğer zenginliklere el koyma amaçlarını kuşkusuz gözardı etmiyorum. Zaten az daha derin düşünen bir okur bu amacın da özünde başkalarına ait toprakları gaspetmek olduğunu takdir edecektir).

Egemenlik sorununun Kıbrıs Türkleri açısından, ayrı bir ulusal topluluk olarak, ortak vatani paylaştıkları diğer bir ulusal toplulukla, ortak bir devleti paylaşmak olduğu açıktır.

Halbuki şu anda Kuzey Kıbrıs'ta yaşanan, Kıbrıs'lı Türklerin egemenliği değil, Kıbrıs'lı Türklerin arkasına saklanan Ankara yönetiminin, Kıbrıs'lı Rumlardan ve Türklerden gaspedilmiş topraklar üzerindeki hegemonyasıdır.

Ankara'nın bu hegemonyası Kıbrıs Türklerinin 'egemenliği' olarak yutturulmaya çalışılmaktadır. Ama Ankara bu meselede sadece tribunlere oynamaktadır. Yani sadece Türkiye ve Kuzey Kıbrıs halkını kandırmaktadır (bu da ona yetiyor aslında!)

Bugüne kadar hiçbir yabancı ülke ve uluslararası kuruluş Kuzey Kıbrıs'ta Kıbrıs'lı Türklerin egemen olduğu yalanını yutmamıştır. Avrupa Birliği ve ona bağlı kuru-

luşlar, Kuzey Kıbrıs'taki tüm gelişmelerden Ankara yönetimlerini sorumlu tutmaktadır. Hatta Kuzey Kıbrıs'taki yönetime atıfta bulunmak zorunda kalırlarsa bunu şöyle tanımlamaktadırlar;

"Kuzey Kıbrıs'ta Ankara'ya bağımlı yerel idare!"

Bu durumda Denktaş ve şürekasının ikide bir uzlaşmazlıklarına ve barış düşmanlıklarına gerekçe olarak, Annan planında egemenlik konusunun tatmin edici olmadığını, sulandırıldığını söylemeleri gülünçtür.

Biz Kıbrıs Türk Ulusal Topluluğu olarak egemenmiyiz ki bunu Klerides'ten de isteyecek yüzümüz olsun?

Ülkemizin her tarafı askeri bölge! Ne Pile'ye, ne Luricina'ya askerden izin almadan gidemiyoruz. İzinlerin komutanın keyfine göre verildiği ya da iptal edildiği, vatandaşların anayasal eşitliğinin hiçe sayıldığı bir ülkede egemenlikten söz edilemez.

Gümrüklerini, maliyesini, merkez bankasını, ordusunu, polisini kendisi yönetmeyen bir ulus egemen olamaz.

Kıbrıs Türk Halkının bugünkü ayaklanmasının bir yönü barış için ise, öbür yanı da egemenlik içindir. Kıbrıs Türk Halkı siyasal tarihinde ilk kez Ankara'ya karşı ayağa kalkmıştır. 18 Temmuz 2000 tarihinde başlayan bu süreç, büyüyerek ilerlemektedir.

Evet, Kıbrıs Türk Halkı egemenliği için mücadele etmektedir. Halkı Rum'dan değil, Ankara'dan! Kıbrıs Türkünün egemenliğinin önündeki bir numaralı engel Ankara'dır.

Bunu söylerken sakın es geçtiğimiz sanılmasın. Egemenlikçi geçinenlerin sorgulanması gereken bir nokta daha vardır. Kıbrıs'ın Türkü de Rumu da tarihlerinde hiçbir zaman egemen olamamışlardır. 1960 anlaşmaları ile de egemen olamamışlardır. Annan planı

ile de egemen olamayacaklardır. Çünkü gerek 60 anlaşmalarında gerekse Annan planında tarafların egemenliğini kısıtlayan en önemli unsur garanti anlaşmalarıdır. 1960 anlaşmaları ile garantör olanların Kıbrıs Topraklarını nasıl gaspedip Kıbrıs'lı toplumların egemenliğini ayaklar altına aldığına hala daha tanıklık ediyoruz.

Şimdi Rumdan daha fazla egemenlik isteyenler aynı şeyi neden İngiliz'den de istemiyor? İngiliz'in garantörlüğü altında bir ülke çok mu egemen? ABD garantör bile olmadığı, üzerinde hiçbir uluslararası hakka sahip olmadığı Irak'a sudan sebeplerle saldırabiliyorsa, gelecek on yıllarda, değişecek koşullara uygun olarak İngiliz'in Kıbrıs'taki devlete ve/veya parça devletlere müdahale etmeyeceğinin garantisini kim veriyor?

Annan planında egemenlik sulandırılmış değildir. Açıkçası yoktur. Rumdan istediğinin tavizi koparsanız bile yoktur. Çünkü 3 ayrı devletin icazeti (siz garantörlüğü olarak okuyun) altında egemenlik olmaz.

Annan planı emperyalist bir çözüm planıdır. Kıbrıs halkının çıkarlarını korumak amacıyla değil, emperyalist güçlerin çıkarlarını korumak için tasarlanmıştır.

Annan planı Kıbrıs Halkı için ve özellikle de Kıbrıs Türkleri için sadece bir 'ehven-i şer' olarak tercih edilmektedir.

1. emperyalist güçlerin barış içinde olması savaşmalarına tercih edildiği için , ve

2. özellikle Kıbrıs'lı Türklerinin 28 yıldır yaşatılmakta olduğu hukuksuzluk kabusunun sona erdirilmesi ve Kıbrıs Türk ulusal topluluğunun da uluslararası hukukun bir parçası olabilmesi için tercih edilmektedir.

Ne ABD'nin ne de TC'nin Kıbrıs Türk ulusal topluluğunu şimdiki militarist, hukuk dışı ve Dünyadan kopuk düzende yaşatmaya hakkı yoktur.

Güney'den Mektup

Bush'un Petrol adına "Özgürlük" Savaşı

Bazı gerçekler:

Cumhurbaşkanı yardımcısı Cheney ve karısının, 2000 yılında geliri \$36.086.635'dir. \$34.000.000'ı "Halliburton" petrol şirketinin stoklarından ve maaşlarından aldıkları gelirdir. Cheney, Electronic Data Systems", "Adant" ve "Media One & US West" de danışman olarak \$443.730 maaş aldı. Bayan Cheney Sağcı siyasi örgütlerde yazdığı yazılar ve yaptığı konuşmalar için \$948.738 aldı.

Cumhurbaşkanı Bush \$744.682 gelir elde etti. Kendisinin yaptığı yatırımlardan \$549.236 gelir elde etti. Yarattığı (?) "Texas Rangers" beysbol takımının 1998'de satışından \$18.000.000 gelir elde etti. O Amerikan kapitalizminin tipik bir paraziti olarak görülür çünkü gerçekte hiç çalışmadı. Ailesi dedesi Prescott Bush'tan beri petrol işi içindedir.

Donald Evans, Denver, Colorado'da olan petrol şirketi "Tom Brown'daki hisselerinden \$940.000 gelir elde etti. 15-25 milyon dolar civarında bir zenginliği vardır.

Paul O'Neal (Maliye Bakanı) alüminyum içinde bir uluslararası dev olan "Acoa Aluminum" şirketindeki hisselerinden \$100.000.000 dolar gelir elde etti.

Donald Rumsfeld (Savunma Bakanı) bir ilaç devi olan "GD Searle" ve "general Signal Group'tan \$180.000.000 gelir elde etti.

Mitch Daniels (bütçe ve idare) bir başka ilaç devi Eli Lilly şirketinden \$20.000.000 gelir elde etti.

Condoleezza Rice'in (Ulusal Güvenlik Danışmanı) "Chevron Oil" şirketinde çok büyük (bilinmiyor) miktarda stokları vardır.

Collin Powell (Devlet Bakanı) "American Online" şirketinde sahip olduğu stoklardan \$45.000.000 gelir elde etti. 31 şirketteki (!) stoklarının satışından karlar elde etti. Örneğin, "General Dynamics" ve "Brocade Communications". Ayrıca "Cisco", "Uniphase" ve "EMC" ve başka şirketlerde her birinde \$750.000 değerinde hisseleri vardır!

Ve şimdi bölgede Amerika'nın en iyi dostu Suudi Arabistan hakkında birkaç söz... Suudi "hükümeti" resmi olarak Osama Bin Ladin'i lanetlediğini söylemektedir, ama gerçekte, onlara yardım etmektedir. Nasıl? El Kaida'ya çok zengin Suudi işadamlarının hayır yardımları aracılığıyla parasal fon sağlayan özel banka hesaplarını dondurmaman ve özel kuruluşları araştırmanın. Suudi kraliyet ailesinin Bin Ladin'in iyi arkadaşları ve destekçileri olduğu bilinir. Bu ailenin yaklaşık 5.000 ferdi vardır artı ayda 35-40 oranında dünyaya gelen prensler vardır. Bu bebekler sadece doğduklarından dolayı \$500.000 bonus

almaktadırlar. Suudi Arabistan'ın zenginliğinin örneği yoktur ve tamamen Amerikan yatırımlarına ve ülkenin doğal zenginliği olan petrolün, "Standard Oil" ve "Texaco"nun işbirliği sonucu olan "Aramco" gibi şirketler tarafından sömürülmesine dayanır.

Kraliyet ailesi her yıl milyarlarca dolar kazanmaktadır. Kazançları 1972'de \$4 milyardan 1981'de \$111'a yükselmiştir! Hiç sorgusuz, bu paranın büyük bir kısmı kraliyet ailesine gitmektedir ve ziyafet sonunda kalan para halka gitmektedir... Kraliyet ailesi üyeleri köktenci İslamcı okulların ve radikal İslamcı siyasi partilerin Pakistan'da kurulması ve desteklenmesi için milyonlarca dolar vermiştir! Sanıyorum Bush ve Kliginin bundan hiç haberi yoktur...

Hiç bir zaman unutmamak gerekir ki bu okullardan mezun olanlar Osama Bin Ladin'in etrafını saranlardır ve sarmak için kullanılanlardır ve Afganistan'da faşist Taliban rejimini yaratanlar bunlardır.

Masum kanda yitken milyarlarca dolar, her yolla ve araçlarla yapılan Amerikan desteği, Suudi Arabistan'a şu basit gerçeği hiçbir şekilde gizleyemeyen yada değiştiremeyen biraz "çekici" çağdaşlık verdi: Suudi rejiminin Taliban rejiminden hiçbir farkı yoktur. Diğer yandan, Suudi rejimi ikiye bölünmüş ve yalanda kesinlikle daha yeteneklidir. Suudi Arabistan halkının "hükümeti" eleştirme hakkı yoktur. Siyasi partiler yasaklanmıştır. Hatta en küçük, en masum yorum yada şaka bile hemen dini polis tarafından (gerçekten de ne çağdaş) cezalandırılır -dünyada en ciddi cezalandırmalar bu ülkede yürürlüktedir- Casuslukla suçlanan bir Mısırlının cezası her 15 günde 4.000 kırbaçtır. Cezalandırmalar her Cuma günü, halk önünde yapılır ve geniş bir barbarlık örneği sergiler: kafa kesme, çarpmaya, kol, el ve bacakların kesilmesi ve suçlu kadın olduğu zaman, onu kafasının arkasından tabanca ile vurup öldürme çünkü hiç bir erkek onun boynunu, elini yada çıplak bacağına göremez! Hayır, hayır, bu konularda ahlaklı olmalıyız... Suudi Arabistan'da tutuklanan kişiler her şeyle -ailelerini, doktorlarını, avukatlarını- ilişkilerini kaybederler. Uluslararası Af Örgütü'ne göre, sistem aklı gelen her türlü İnsan Haklarını çiğnemektedir ve hiç kimse hiç bir şey bulamamaktadır.

Ve diğer yandan, size "dostları" ve "müttefikleri" ve "Özgür Dünya" için Saddam Hüseyin'le savaşacağını ve onu silahsızlandıracağını söyleyen bir George W. Bush vardır. Eğer kafanız karışmışsa bu bizleriz...

Not: Suudi Arabistan'da bir cellat olarak

"çalışmak" oldukça iyi bir "iş" olarak sayılır ve Suudiler tarafından oldukça saygınlık görülür. Şaka yapmıyorum! Babadan oğula geçen bir "meslektir", bir mirastır. Gerçekten merak

ediyorum, ama düşünüyorum ki baba Bush ve oğul Bush (akıllı olan) doktoralarını Suudi Arabistan'da yapmışlardır!

JOSEPH P.

Kavgamız Yusuf ALKİM

Yokoluşa ya da Kurtuluşa

Bizler Kıbrıs'ta 'Barışa' kilitlenmişken, tüm dünyada ise baş gündemi Irak Savaşı olmaktadır. Aslında bu iki konu birbiri ile direk olarak bağlantılı. Çünkü her iki konuda Süper güçlerin dengeleri kendi lehlerine değiştirme sorunu ve Kıbrıs ile Irak, Ortadoğu'nun çok önemli iki stratejik noktası.

Sorunun 'Denge Sorunu' olduğunu söyledik. Peki bu denge bugün kimden taraf daha ağır basıyor? Bugün için dengeler bariz bir şekilde Amerika lehinde, ama tartının diğer tarafında olan güçler bundan pek hoşnut değiller ve ağırlıklarını giderek artırma gayretindeler. Amerika bunun farkında, hatta ağırlığını giderek kaybettiğinin bilincinde. Sakın bunun 11 Eylül sonrası ortaya çıkan bir süreç olarak algılamayın. Amerika 11 Eylül'den çok önceleri gücünü kaybetmeye başlamıştı zaten. Bunu da Amerika'nın 11 Eylül öncesi, son yirmi yılın en kötü ekonomik dönemini yaşıyor olmasından anlıyoruz. 11 Eylül ise Amerika'nın bu kötüye gidişi halkına yansıtmaması için yardımcı olmuştur. Ama bu gidişat hala daha devam etmektedir ve bir gerçek olarak ortada durmaktadır.

İşte bu nedenledir ki Amerika kaybettiği gücünü, dünya hakimiyeti üzerindeki gücünü artırarak geri kazanmak istemektedir. Bunun yolu da, kendisi için tehlike arzeden veya ekonomik artı olacak olan yerlerin kontrol altına alınmasından geçiyor. İşte ilk olarak Kafkaslar'dan başladı. Dünya kamuoyuna kendisini ilk göstermek için, Bin Ladin ve El-Kaide'yi bahane olarak sundu. Afganistan'daki savaşın sonuçlarına baktığımızda ise bahane olarak sunulan nedenler, ne Bin Ladin ne de El-Kaide, ortadan kalkmış değil. Ama Amerika bölgedeki tüm ülkelerde askeri hakimiyetini sağlamış durum. Filipinler'den tutun da Kazakistan, Özbekistan, Kırgızistan, Tacikistan ve Gürcistan'a kadar bir sürü ülkede askeri üsler kurmuş durumda. Şimdi ise sırada

Ortadoğu var. İlk adımı Irak oluşturmakta. Sonrasında ise sırada Suriye, İran, Kuzey Kore ve Venezuela gibi ülkeler hedef olmayı bekliyor.

Peki neden şimdi hedef Irak ve yöntem de savaş?

Çünkü Irak Dünya kapitalist ülkelerinin önümüzdeki en aşağı otuz senelik enerji kaynağı olan petrole sahip. Çünkü savaş Amerika'nın bu kaynakları ele geçirmesi için en kolay ve sancısız yol. Aksi halde bu kaynakları diğer güçlere kapatabilir ya da paylaşmak zorunda kalabilir.

İşte bu nedenledir ki Almanya, Fransa, Rusya ve Çin gibi büyük güçler bu savaşa karşı çıkmakta, hatta NATO ilk kez dağılma noktasına gelmektedir. Çünkü bu ülkeler Amerika'nın kendilerini bu şekilde tutsak almasını ve Irak'taki enerji kaynakları için Amerika'ya bağımlı kalmalarını istemiyorlar. Çünkü bu dengelerin çok ağır bir şekilde Amerika lehine değişmesinden dolayı olacaktır ve gelecekte Amerika'nın elinden bu gücü geri almak artık çok zor olacaktır.

Peki bunun sonucunda ne olabilir?

Geçmişe baktığımızda olabilecekler bizleri ürkütmektedir. Çünkü geçmişte güçler arasındaki denge ne zaman bozulsa bunu büyük bir süper güçler çatışması izlemiştir. Şimdi bazıların, artık dünya değişti, sorunları savaşarak çözüme dönemi geride kaldı, artık sorunlar serbest piyasa koşullarında ekonomik savaşlar şeklinde çözümleniyor, dediklerini duyar gibi oluyorum. Peki şimdi onlara neden Irak Savaşı ile burun buruna olduğumuzu sorarsam! Demek ki 'Emperyalist Savaşlar' hala daha kullanımda olan bir yöntemdir.

Tamam da biz sosyalistlerin yapabileceği hiçbir şey yok mu?

Bence var. Tüm dünyada yükselmekte olan Savaş Karşıtı hareketlerin örgütlü bir şekilde artmasını ve 'sorunun' temeline' doğru yöneltilmesini sağlamak.

Peki 'sorunun temeli' nedir? Sorunun tek temeli sistemdir. Yani kapitalizmdir.

Peki çözüm var mıdır? Evet çözüm vardır ve tektir. Çözüm Dünya Devrimidir, çözüm sosyalizmdir.

Herşey Dünyanın Kurtuluşu için, Herşey Halkların Kurtuluşu için, Herşey DEVRİM ve SOSYALİZM için.

Türkiye Komünist Partisi basın bildirisi

Ben Bond... James Bond...
Size kan ve gözyaşı getirdim...

Değerli Sinemaseverler, Kardeşler,
ABD emperyalizminin saldırganlığı giderek tırmanıyor. Irak'a ve Kuzey Kore'ye dönük tehdit artık iyice belirginleşti. Siyasi ve ekonomik çıkarları uğruna bir bölgeyi, bir ülkeyi, bir halkı yeryüzünden silebileceğini haykırarak emperyalizm, savaş davullarını çalarak bir kez daha ülkemizin kapısına dayandı.

Kore'de, Türkiye'de, her yerde, barıştan yana olanların, emekçilerin, aydınların, sanatçıların sesini yükseltmesinin tam zamanı.

Kardeşler,

ABD sadece askeri-siyasi gücüyle değil, kültürel-ideolojik araçlarıyla da savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Pentagon ve Hollywood savaşları birlikte organize ediyorlar.

ABD emperyalizmi bombardıman uçaklarından önce Hollywood filmlerini cepheye sürüyor. Önce akıllarımızı bombalamaları için.

11 Eylül'de İkiz Kuleler'e yapılan saldırılar, ABD emperyalizmi için bulunmaz fırsat oldu. Kan dökmekten, savaş çıkarmadan yaşayamayan emperyalizm, bu saldırıları bahane ederek barbar yüzünü gizlemeye çalışıyor.

Hollywood ise insanlığın emperyalist saldırganlığına "SEYİRCİ" kalması için elinden geleni yapıyor. Pentagon "terör tehdidi" veya "şer eksen" mi dedi, hemen Hollywood

kahramanları perdede boy göstermeye başlıyor. James Bond'lar, Rambo'lar, Fantom'lar Küba'dan giriyor, Afganistan'a bomba yağıdırıyor, Kuzey Kore'den çıkıyorlar.

Hollywood "Başka Gün Ölü" adlı yeni James Bond filmiyle Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni hedef alıyor. Bu ülkeyi bir kötülük yuvası olarak gösteriyor. Bond, ABD'nin burnunun dibinde onurluca direnen Küba'ya da şöyle bir uğramadan edemiyor.

Kardeşler,
Güney Kore'de öğrenciler sokaklara çıkarak yaptıkları protestolarla bu filmi gösterimden kaldırttılar.

Türkiye'de de Hollywood'un bu saldırısını geri püskürtelim. Arkadaşlarımızı, dostlarımızı, sevdiklerimizi bu filmi protesto etm-

eye çağıralım.

Bu filmi izlemeyi reddederek ABD emperyalizmine hayır diyelim.

Aklımızı bombalaması için Hollywood'a bir de üstüne para verecek kadar saf olmadığımızı gösterelim.

Bu filmin gösterimden kaldırılmasını sağlayarak, emperyalizmin oyuncağı olmaya-
cağımızı haykıralım.

Yankee Go Home!

Askerinle, Üslerinle, James Bond'unla,
Hollywood'unla Defol!

SAVAŞA HAYIR!

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ!

Türkiye Komünist Partisi

Gençlikten 'Savaş karşısı' eylem

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, Toplumcu Kurtuluş Partisi Gençlik Kolları, Cumhuriyetçi Türk Partisi Gençlik Kolları, Kıbrıslı Gençlik Platformu, DAÜ-Kıbrıslı Öğrenciler Birliği, Kıbrıs Gençlik Hareketi ve Gençlik Merkezi'nden oluşan yedi gençlik örgütü, 15 Şubat 2003 Cumartesi günü saat 11:00'da İngiliz Elçiliği önünde Savaş Karşısı bir eylem düzenledi. Eylem sırasında dört kişi kendilerini Elçilik binası kapısına kilitleyerek İngiltere ve ABD'nin bu insanlık dışı zihniyetini hapsedtiklerini sembolik olarak dile getirdiler. Eylemde "Çocuklar Öldürülmesin, Şeker de Yiyebilirsiniz" pankartı taşındı ve "Kıbrıs Kirlili Savaşa Alet Olamaz", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" "Savaştan Bir Dünya Mümkün" gibi sloganlar atıldı. Eylem okunan bildirinin sonlandırdı. Okunan bildirinin tam metni şöyledir:

"Irak'ta Savaşa Hayır

Bizler barış yanlısı gençler olarak, tüm dünya halklarının kardeş olduğunu ve her türlü savaşa karşı olduğumuzu dile getirmek için bir araya gelmiş bulunmaktayız.

Bugün ABD'nin sadece Irak'a karşı saldırı girişimini protesto etmek için değil, aynı zamanda baskıcı ve buyurgan dış politikasını teşhir etmek amacıyla toplanmış bulunmaktayız.

Savaştan bir dünyanın mümkün olabileceği gerçeğinden yola çıkan bizler, ABD'nin sözde delillerinin sadece ve sadece savaş bahanesi olduğunu bir kez daha haykırmak istiyoruz. Tüm uluslararası kurum ve kuruluşları umursamaz tavırları Amerika yalnızlanmış, dahası dünya halkları ile var olan uzlaşmaz çıkarları bir kez daha su yüzüne çıkmıştır.

Bu doğrultuda, ABD Kapitalizminin en

vahşi yönünü, gündemde olan Irak operasyonu ile somut biçimde görünür kılmıştır.

Seksenlerin başında, İran'a karşı Saddam'ı silahlandırarak ABD kanlı ellerini bu defa Ortadoğu'yu kendi çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirmek üzere Irak halkına bulandırmak istiyor.

Hepimizin de hatırlayacağı gibi, şimdilerde terörist diye köşe bucak aradığı Osama Bin Laden ile olan önceki ilişkileri son dönemde açık biçimde ortaya konmuştur.

Halen Ortadoğu'daki bilindik diktatör ülkelere iyi ilişkileri olan ABD'nin müdahalesi, sözde Saddam rejimine yönelik olduğunu söylemesi hem komik hem de politik tutarsızlıktır.

Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği üye ülkelerinin tüm uyarılarına rağmen ABD'nin başlatmakta kararlı olduğu savaş, bilinmelidir ki başından kaybedilmiş bir savaş olacaktır.

Kıbrıs'ta ve dünyada, barışa giden yolda

oruz çünkü onu, nesnel ve somut bir olgu bu...

Peki, bu gerçeği değiştirebilmek yine insanın kendi elinde değil mi?

Değiştirebilmek için sevmek gerek, sevebilmek için sevgiyi bilmek gerek.

Güzellikte çirkinliğin, evrimsellikte şiirselliğin çok üstünde, ötelede bir yeredir sevgi. Ama kimi zaman gelip yüreğimizin içine, ta içine oturur. İnsanı köleleştiren, dar birtakım duygu ve düşünce kalıplarının içinden çekip çıkaran eşsiz bir olgudur.

Tutsak olmaktan, boyunduruktan insanı kurtaracak tek olgudur.

Sevgiyi yaşamak ve yaşatabilmek için eylem gereklidir.

Şimdi, insanın kendisinden kopuşları değil, insanın insana eklenmesinin, insanın ülkesine, insanın dünyaya eklenmesinin tarihini yaratacak ve yaşatacak eylemlerin zamanıdır.

İnsanı insan eden en önemli etmen eylemdir. Eylemin devinimi ve evrimiyle el, dil, akıl diyalektiği başlar çünkü...

birlikte olduğumuzu barış karşıtlarına karşı sürdürmeliyiz.

Barış içinde yaşanabilir bir dünya ve Kıbrıs yaratma arzumuzu yineler, mücadelemize sizlerin de katkı koymanızı

bekleriz.

TKP Gençlik Kolları, CTP Gençlik Kolları, Kıbrıslı Gençlik Platformu, DAÜ-Kıbrıslı Öğrenciler Birliği, Kıbrıs Gençlik Hareketi, Gençlik Merkezi, KSP Gençlik Birimi"

Nazlıca

Nazlı Şahin

Barışın Kaynağı Sevgidir

Yeni bir baharı beklerken dünya, yüreklere düşürülen acının tohumu ve daha çok yaşatılacak olan acının çemberini kırabilmek için kendimizi yeniden yorumlamalıyız, yorumlamak zorundayız şimdi.

Bu yorumu yaparken yeryüzünün evrimsel terazisini elimize alıp düşünmeliyiz. Savaşın kaynağı şiddetse, onu yok edecek tek şey sevgidir.

İçinde bulunduğumuz her hangi bir gerçeği, algılayıp anlatmak kolay...Elimizle tutuyor, gözümüzle görüyor, tüm organlarımızla yaşıy-

Eylemde doğru olan bir şey varsa; bir dava uğruna mücadeleye girişmeden önce, o davayı benliğimizin bir parçası yapabilmeliyiz, başanının anahtarı budur.

Bilelim ki insanlar, ancak gerçeği değiştirme işine giriştikleri zaman değişebilir, değiştirebilirler.

Barış istiyorsak; dünyayı ve insanı değiştirmek gerektiğine inanarak ve bu davayı bilincimize ve yüreğimize sevdalar olarak kazıyarak yapabiliriz.

İnsan bilgisi ve sevmenin özüne ulaştığı ölçüde özgürleşir.

Yürüdükleri yollara kandan işaretler düşürenlerin karşısına dikilip, onları kendi korkunç karanlıklarına gömmek için, sevginin ışığıyla yürümeliyiz barışa.

Güzellikleri yaşayacak, yaşatacak günlerimiz var daha.

Ve Nazım Usta'nın şu dizelerini hatırlamalıyız yaşamın her anında;

"En güzel deniz, henüz gidilmemiş olandır.

En güzel çocuk, henüz büyümedi.

En güzel günlerimiz, henüz yaşamadıklarımız.

Ve sana söylemek istediğim

en güzel söz,

henüz söylememiş olduğum sözdür.

Sevdiğin müddetçe

ve sevebildiğin kadar,

sevdiğine her şeyini verdiğin müddetçe

ve verebildiğin kadar gençsin"

Barış sevdamız olmalı bizim, bilincimizle yüreğimizle karşı çıkmalıyız tüm haksızlıklara ve emperyalist savaşlara.

İşıktan değil karanlıktan korkmalı insan. Sevmekten değil sevgisizlikten usanmalı.

Değişmekten değil hep aynı kalmaktan, barışın o büyümlü güzelliğinden değil,

kan ve acılarla dolu bir dünyada yaşamaktan, tutsak kalmaktan, tutsak kalmayı istemekten korkmalı insan.

Savaş hayır!

Avrupalılar, ABD'nin Irak'a karşı tek yanlı savaşına katılmayı reddediyor.

EOS Gallup Europe'un yaptığı araştırma, Avrupa'nın 30 ülkesinde 21-27 Ocak tarihleri arasında gerçekleştirildi. Bu araştırmada 15 yaş ve üzerindeki 15.080 Avrupa vatandaşı sorular yöneltildi. Bu araştırmanın sonuçları şöyle özetlenebilir:

Avrupa savaşa karşı

30 Avrupa ülkesinin vatandaşları, BM onayı olmadan kendi ülkelerinin Irak'a saldırıya katılmasına karşı ortak bir tavır içinde. AB üyesi ülkelerde BM onayı olmayan bir savaşa kendi ülkelerinin katılmasına karşı ret oranı % 82 (13 aday ülkenin ortalaması ise % 75). Aynı şekilde BM onayı olmadan gerçekleşecek bir ABD saldırısına karşı ret oranı % 80 (aday ülkelerde % 74).

AB üyesi ülkelerde savaş ancak üç koşulda meşru görülüyor:

* Irak'ta kitle imha silahları bulunursa (%59)

* Irak komşu ülkelere birine saldırırsa (%59)

* veya BM onayı olursa.

Ancak bu son maddede görüşler farklılaşıyor. AB üyesi ülkelerin vatandaşlarının % 57'si bu fikri desteklerken, 13 aday ülke vatandaşlarının sadece % 42'si bu fikre

destek veriyor. Şayet 2004 yılına kadar Birliğe katılacak ülkeler dikkate alınırsa (o tarihte AB 25 üyeye ulaşacak), o takdirde bu fikri destekleyenlerin oranı % 57 ile şu andaki AB üyesi ülkelerin vatandaşlarının fikrine daha yakın bir ortalama çıkıyor. Buradan da anlaşılacağı üzere, Türkiye'li vatandaşlar (ki kamuoyu araştırmasında 13 aday ülke arasında % 33'lük bir paya sahip) BM onayına rağmen Irak'a karşı savaşa, diğer aday ülke vatandaşlarından daha az destek veriyor.

Petrol, ABD'nin Irak'a müdahalesinde bir güdü mü?

Araştırmaya katılanların % 72'si (ve bunlar içinde % 42'lik bir kesim bunun kesin böyle olduğunu ifade ediyor), ABD'nin Irak'a askeri müdahalesinin arkasında petrol olduğuna inanıyor. İngiltere'de bile halkın % 60'ı bu fikre katılıyor. Ancak yine araştırmaya katılanların üçte ikisi, Irak'ın dünya barışına bir tehdit oluşturduğuna inanıyor. (Bu fikre katılanların oranı İngiltere'de % 74'e ve Slovakya'da % 87'ye ulaşırken, Türkiye'de oran % 43'e geriliyor.) AB üyesi ülkelerin vatandaşları, Irak halkının Saddam'ı desteklediği konusunda şüphe duyuyor. (% 47'si Saddam'ın Irak halkına güvenebileceğini düşünürken, % 43'ü bu

fikre katılmıyor).

Kolektif müdahaleye sıcak bakılıyor

Özellikle AB üyesi ülkelerin vatandaşları olmak üzere, 30 ülkenin de vatandaşları Irak sorununun (% 40), uluslararası terörizm (% 28) ve İsrail-Filistin (% 15) sorunundan çok daha öncelikli olduğuna inanıyor. Ancak araştırmaya katılanlar bu konuda çifte standarda karşılar ve Irak'a olduğu kadar Kuzey Kore'ye de dikkatlerin çekilmesinden yanalar. Öte yandan kolektif olmayan hiç bir müdahaleye destek vermiyorlar. Bu anlamda BM'in (% 70) ve AB'nin (% 66) uluslararası düzeyde müdahalelerine verilen onay oranı yüksek. AB'nin uluslararası sorunlara daha aktif müdahalesine verilen destek oranı daha da yüksek (AB üyesi devletlerde % 84 ve aday ülkelerde % 78).

Buna karşın ABD'nin uluslararası düzeyde müdahalelerine verilen destek çok daha az (AB üyesi ülkelerde % 41 ve aday ülkelerde % 47). ABD'nin müdahalesine karşı olanların oranı % 54. Bu konuda ülkeler arasındaki farklılık çok yüksek. İsviçreliilerin % 15'i ABD'nin müdahalelerini desteklerken, Türkiye'liilerin % 23'ü, İngiltereliilerin % 54'ü ve Romanyalıların % 69'u destek veriyor.

Avrupalılar arasında NATO da olumlu

bir imaja sahip (AB üyesi ülkelerde % 59 ve aday ülkelerde % 63). NATO'ya yaklaşım konusunda aday ülkelerde bakış çok daha olumlu (Slovakya'da % 79 ve Romanya'da % 83).

Terörizm tehdidi tedirginliği sürüyor

AB'de terörizm korkusu sürüyor. AB üyesi ülkelerde vatandaşların % 55'i kendi ülkelerinde terörizm tehdidinin yüksek olduğuna inanıyor. (Aday ülkelerde ise, bu oran % 23'e düşüyor.) Terörizm tehdidinden en çok korkulan ülkeler İngiltere (% 83), İspanya (% 70 - bu ülkede terörizm daha çok ayrılıkçı gruplarla ilişkilendiriliyor), Fransa ve İtalya (% 59). AB üyesi ülkelerin vatandaşlarının % 84'ü, dünyada en büyük terör tehdidini El-Kaide örgütünün oluşturduğuna inanıyor. Yine BM'nin, dünyadaki terör tehdidini karşı en etkili kurum olduğuna inanılıyor (% 30). BM'yi ABD (% 26), NATO (% 15) ve AB (% 14) izliyor.

Başka bir deyişle AB üyesi vatandaşlar Irak krizinde olduğu gibi terör konusunda da uluslararası bir müdahalenin gereğine inanıyor. Araştırmaya katılanların % 70'i, küresel sorunlarda kendi durumlarının düzeleceğine inanmıyor.

Konuk Yazar: Ahmet An

İç ve dış duruma bir bakış

Kıbrıs işçi sınıfının etnik bölünmesini yenerek, birleşmemesi için "taksim çizgisi"nin kalıcılaştırılması, İngiliz-Amerikan emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçilerinin ana politikası olagelmıştır.

Bugün iç duruma egemen olan statükoyu değiştirmede, önümüzde bulunan en büyük engel olan "işgal ordusu"nun ve "yerleşikler"in geri çekilmesini, politikasının ana hedefi yapmış herhangi bir siyasi hareket ise ne yazık ki yok. Son kurulanlardan Birleşik Kıbrıs Partisi, "yerleşikler"i Kıbrıs yurttaşı yaparken, Kıbrıs Sosyalist Partisi ise, programını destekleyen "kolon"lara mal dağıtım sözünü veriyor! En fazla oy alan sol partilerden Cumhuriyetçi Türk Partisi ise, kuzeye gelecek Rumların oy hakkını ellerinden almak için Denktaş'a öneriler yapıyor.

Şu anda Kıbrıslı Türkler için, açılım olabilecek tek siyaset, belli güçler tarafından, CTP'nin desteğindeki "ortak vizyon" olarak belirlenmiş ve sağolsun "barış aktivisti" Conflict Resolution'cuların yardımıyla, geniş bir kesimi de etkilemiş bulunuyor. Her ne kadar CR eğitmeni Fatma Azgın ile CR katılımcılarından Ülker Fahri, CR'cuların (Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB üyeliği öncesinde) yapılan "barış pompalaması"nın sonuç alıcı olmaması karşısında, gazetelerindeki köşelerinde, okuyucularından özür dilemişlerse de, halkın önüne tek çıkış yolu olarak sürülen ve kamuoyunda kitlesel olarak destek bulan bu tek muhalif hareket, "Annan Planı"na destek şeklinde kendini göstermektedir. (Son görüşme süreci başladığı zaman da, ne getireceğine bakmadan, "imzala veya istifa et" sloganını kullanmışlardı.) Kıbrıs'taki ayrımı yasalastırarak birçok unsuru içeren bu plan, ümit ederiz ki iyileştirmelerle düzeltilebilir.

ABD ve AB emperyalistleri, içimizdeki destekçilerinin öncülüğünde, halkımıza tek çıkış yolu olarak "Annan Planı"nı göstermektedirler. Denize düşen yılanı sarılır misali, başka seçenek sunulmamaktadır. "Denize düşen yılanı sarılır" diyenlere karşı bazıları, "ama denizin hiç mi suyu yok" derken, ne yazık ki, adamızda şu an var olan koşullar, sadece "yılanı sarılma"yı

çıkış yolu olarak öngörmektedir.

1960 Cumhuriyeti'ni anti-komünist "Moral Silahlanma" cılarına teslim eden ABD, şimdi de kendi yarattığı kemikleşmiş ve kokuşmuş statüko'dan çıkış yolunu, "Conflict Resolution" eğitiminden geçirdiği sözümona "sivil toplum örgütleri"ndeki adamları eliyle açmaya çalışıyor. Bu yeni işbirlikçi kadro, Annan Planı'ndaki "taksimci ve ayrılıkçı" yapıya karşı ses çıkarmamaya özen göstermektedir. Önceleri Kıbrıs Türk liderliğine akıl hocalığı yapmış olan "ulusal sol" görüşün temsilcileri ise, "Rumlar nasıl olmasa Plan'ı kabul etmeyecek. Ama biz kabul edersek, sonradan hem devletimiz tanınır, hem de ambargolar kalkar" kurnazlığına yatmaktadır. BMBP içinde var olan bazı sağlıklı unsurlar ise, seslerini yeterince duyuramamaktadırlar. Zaten bu Platform, siyasal eğilim açısından, CTP'nin ağırlıklı olarak belirleyici olduğu bir harekettir. Bakalım, BMBP, parlamento dışı muhalefetin sesi olarak, bazı girişimlere öncülük edebilecek mi?

SOL GÜNDEMİN ÖNCELİKLERİ

Kıbrıs'taki sol muhalefet, gündemindeki öncelikleri belirlemek zorundadır. Bana göre öncelik, askersizleşme ve yerleşiklerin gitmesi talebidir. Referandum istekleri, yerleşiklerin de katılması ve askerin etkinliği nedeniyle, büyük bir olasılıkla Kıbrıslı Türklerin aleyhine sonuçlanacaktır.

TC'den gelen "yerleşik"lerin bizden fazla nüfusa sahip olduğu bir ortamda yapılacak olan herhangi bir oylamada, Kıbrıslı Türklerin gerçek iradesinin sandığa yansımayaacağı açıktır. O nedenle bu konunun gündemde tutulup, Avrupa Konseyi Göç, Göçmen ve Nüfus Komitesi'nin veya başka uluslararası gözlemcilerin gözetiminde ayrıntılı bir nüfus sayımının yapılması kaçınılmazdır. Annan Planı kabul edilse bile, işgal altındaki kuzeyde yaşayanların demografik dökümünün (1974 sonrası gelenler ve onların çocukları, ortak evliliklerin sayısı ve onların çocukları, 1974 öncesi Kıbrıs'ta doğan Kıbrıslı Türklerin sayısı ve onların çocukları, ada dışına göç eden yakınları, kaçak işçiler ve aileleri, 3. ülke uyruklular

ve çocukları vb) elde olması, sağlıklı kararlara ulaşmak için bir gerekliliktir.

KİTLELERİN TALEBİ

14 Ocak 2003 tarihinde İnönü Meydanı'nda toplanan 30 bin kişi, hep birlikte "Çözüm ve AB için Plana evet" diye haykırmıştır. Ama bu kitlelerin, farklı gerekçelerle ve farklı hedeflerle oraya geldiği unutulmamalıdır. Kaldı ki o hoşnutsuz heterojen kitlenin, geleceğe yönelik olarak örgütlenmesi ve sonuç alması için, yukarıda değindiğim gündemin kabulü ve bu hareketin içinden çıkacak liderlerin yol göstericiliğinde ilerlemesi gerekmektedir. Bu, "Rumlar bize rüşvet olarak bazı haklar verecek" diyenlerle olacak bir iş değildir.

"Birleşik Kıbrıs"tan herkesin farklı anlamlar çıkarttığı ve Annan Planı'nın, adadaki etnik ayrımcılığı ortadan kaldırmadığı da bir gerçek. "Ortak vizyon"cuların bile saldırı altında olduğu bir ortamda, bu gerçek, beyni sürekli milliyetçi ve ayrılıkçı bombardıman altında iyice karışırılmış olan kitlelere nasıl anlatılabilir?

40 yıldan fazla bir süredir, Kıbrıs işçi sınıfının ortak sınıfsal mücadelesine bilinçli olarak yabancılaştırılmış olan Kıbrıslı Türk emekçiler, belki sınıfsal sezgi yoluyla birçok gerçekleri görebiliyorlar, ama onlara güven verebilecek siyasal odaklar bizde henüz oluşmamış durumda. Sanırım bunda Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi-AKEL'in de büyük günahları var. Zaten bu işi onlara dayatıp kabul ettirecek olan da Kıbrıslı Türk komünistler olacaktır. Ama ne yazık ki, onlar da Kıbrıs'ın bildiğimiz koşulları altında hiç de kolay yetiştirilmiyor.

KIBRIS, IRAK SAVAŞINDA KULLANILMAMALI

Dış duruma gelince: Doğu Akdeniz'de, üç kıtanın kesiştiği noktada bulunan stratejik konumu nedeniyle, tarihin her döneminde büyük güçlerin eline geçirdiği Kıbrıs adası, 1960 yılında bağımsızlığına kavuşurken, bilindiği gibi sömürgeci Britanya, adadaki askeri üsleri üzerindeki egemenliğini korumuş, ABD de buradaki radar ve dinleme tesislerini kullanmayı sürdürmüştür.

Britanya hükümeti, savaş hazırlıklarının

yapıldığı günümüzde, 1. Körfez Savaşı'nda da Britanya ve ABD tarafından kullanılan İngiliz üslerinin Irak'a karşı harekâtlarda kullanılacağı konusunda Kıbrıs (Rum) hükümetine bilgi verirken, BM de, adanın kurtarma harekâtları için kullanılması olanağını araştırmıştır.

Kıbrıs'taki egemen İngiliz üsleri, bölge halkları için bir tehdit olma özelliğini korurken, Kıbrıslılar da, adanın bu stratejik önemi yüzünden sayısız acılar çekmiştir. Sonunda ada halkı, 1974'de ikiye bölündü. Kıbrıs Türk liderliği, arkasını Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ve adaya taşınan göçmen nüfusa dayayarak, ayrılıkçı tutumunu sürdürmektedir.

"Western Policy Center'in askeri uzmanlarından emekli yarbay Steve Williams, Ekim 2002'deki bir değerlendirmesinde "Bağdat'a giden yolun Kıbrıs'tan geçtiğini" yazdı. Nitekim ABD ve Britanya tarafından hazırlanıp, BM aracılığı ile Kasım ayında taraflara sunulan Annan Planı, Irak saldırısında kolaylık göstermesi için, Türk tarafını memnun edecek hususlar içermesine karşın, fetihçi politikalar henüz terk edilmemiştir. Türkiye'yi yöneten askeri liderler, ABD'nin savaş planlarında kendisine verilen rol nedeniyle kendisini güçlü hissederken, Türkiye halkının %80-90'ı komşu Irak'a saldırılmasına karşıdır.

Oysa ABD'nin etkin petrol tekelleri, Ortadoğu'da Suudi Arabistan'dan sonra en çok petrol rezervi bulunduran ülke olan Irak'ı ele geçirmek istemektedir. Uluslararası hukuku çiğnemekten çekinmeyen ABD, saldırı için bir gerekçe bulmazsa bile, bunu icat edecektir. Kaldı ki Amerikan ve İngiliz uçakları, uçuşa yasak bölgeden Irak mevzilerini bombalamayı sürdürmektedir.

BM'nin savaşın çıkmasını durduracağına inanmak safiktir. Savaş her an çıkabilir. Bir Kıbrıslı olarak, "ABD ve müttefiklerinin Irak'a saldırmasına engel olmalıyız" diyoruz. En azından adamızın, bir saldırı üssü olarak kullanılmasına izin vermemeliyiz.

“Bu Memleket Bizim” Platformu’nun Önemli etkinlikleri

Derleyen: Ahmet AN

* 35 Kıbrıs Türk örgütünün 18 Temmuz 2000 akşamı Lefkoşa'nın Türk kesimindeki İnönü Meydanı'nda düzenlediği ve "Bu Memleket Bizim" sloganı altında yapılan mitinge on bine yakın Kıbrıslı Türk katıldı. Mitinge katılanlar, özgür ve demokratik bir gelecek için, sivil yaşam için, barış ve çözüm için, yıkım paketlerine hayır demek ve komplolarla tutuklanan Avrupa gazetesi yazarlarının serbest bırakılması için taleplerini yükselttiler. Tutuklular, mitingten kısa bir süre önce soruşturmalarına devam edilmek üzere serbest bırakılmıştı.

BBC Radyosu, "Bu Memleket Bizim" mitingine haber bültenlerinde yer vererek, Kıbrıs Türk lideri Rauf Denktaş'ın istifasının istendiğini duyurdu.

* Aralarında Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) ile Yurtsever Birlik Hareketi (YBH)'nin de bulunduğu 40 örgüt, 28 Temmuz 2000 sabahı BM Genel Sekreteri Kofi Annan'a gönderilmek üzere BM Barış Gücü'ne bir mektup verdi. Mektupta özetle şöyle denmekteydi:

"Biz Kıbrıs Türk toplumunda faaliyet gösteren demokratik örgütler olarak, BM gözetiminde Cenevre'de devam etmekte olan dolaylı görüşmelerin önkoşulsuz, sonuç alıcı ve özlu bir şekilde doğrudan görüşmelere dönüşmesini ve Kıbrıs'ta kalıcı barışın önünü açacak iki bölge, iki toplumlu, siyasi eşitliğe dayalı, federal bir çözüme ulaştırılmasını istiyoruz."

* Aralarında CTP ve YBH'nin de bulunduğu 39 örgüt, 31 Temmuz 2000 sabahı bir basın toplantısı düzenleyerek, "Bu Memleket Bizim" adlı bir imza kampanyasını başlattı.

* İngiltere'deki 8 Kıbrıs Türk örgütü, 9 Ağustos 2000'de, Kıbrıs'taki 40 sivil örgütün başlattığı "Bu Memleket Bizim" imza kampanyasına destek verdiğini açıkladı. Bu 8 örgüt şunlardır: İngiltere Kıbrıslı Türkler Koordinasyon Kurulu, Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği, CTP Londra Dayanışma Derneği, Yurtsever Birlik Hareketi Londra Komitesi, Kıbrıs Türk Güzel Sanatlar Derneği, Kıbrıs Türk Toplum Merkezi, Harringay Kıbrıslılar Merkezi ve Güney Londra Kıbrıslılar Merkezi.

* UBP-TKP Koalisyon hükümeti tarafından hazırlanan "sosyo-ekonomik paket"i protesto eden 41 sivil toplum örgütü, bir basın açıklaması yaparak, Denktaş-Eroğlu-Akıncı ittifakının iflas ettiğini bildirdi.

* 41 örgüt, 23 Ağustos 2000'de Bülent Ecevit, Rauf Denktaş ve Derviş Eroğlu'na telgraf yollayarak, "Bu Memleket Bizim" mesajını ilettiler.

Telgrafi imzalayan 41 örgüt şunlardır: Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP), Yurtsever Birlik Hareketi (YBH), Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS), Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS), Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DEV-İŞ), Devrimci Genel İş, EMEK-İŞ, Kıbrıs Türk Belediye Emekçileri Sendikası (BES), Kıbrıs Türk İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-SEN), Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası (KTAMS), Kıbrıs Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (KTMMOB), Kıbrıs Türk Elektrik Kurumu Çalışanları Sendikası (EL-SEN), Kıbrıs Türk Telekomünikasyon Dairesi Çalışanları Sendikası (TEL-SEN), Kıbrıs Türk Basın İşçileri Sendikası (BASIN-SEN), Kıbrıs Türk Belediye İşçileri Sendikası (BEL-SEN), Kıbrıs Türk Kamu Görevlisi Hekimler Sendikası (TIP-İŞ), YÖN-SEN, KOOP-SEN, GÜÇ-SEN, DAÜ-SEN, PEY-SEN, ÇAĞ-SEN, Mağusa

Genel İş Sendikası, Kıbrıs Türk Esnaf ve Zanaatkarlar Odası, Kıbrıs Türk Hayvan Üreticileri Birliği, Yurtsever Kadınlar Birliği (YKB), Kıbrıs Türk Sanatçı ve Yazarlar Birliği, Haklar ve Özgürlükler Derneği, Girne Halk Sanatları Derneği, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek, Ekim Kültür ve Sanat Derneği, Kıbrıs Sanat Derneği, Kıbrıs Türk Barış Derneği, Güzelyurt Amatör Sanatçılar Derneği (GASAD-sonradan ayrılınca, yerine "Gençlik Merkezi" geçti), Barış ve Demokrasi İnisiyatifi, Kıbrıs Türk Yayıncılar Birliği (KIB-YAY), Naci Talat Vakfı, Kutlu Adalı Vakfı, Barış ve Federal Çözüm için Kadın Hareketi, Kadın Araştırmaları Merkezi, Kıbrıslılar Bilim, Eğitim, Sağlık ve Dayanışma Derneği (KİBES).

* 1 Eylül Dünya Barış Günü, Lefkoşa İnönü Meydanında 41 örgüt tarafından düzenlenen ve beş bine yakın kişinin katıldığı "Bu Memleket Bizim-Barış Hemen Şimdi" mitingiyle kutlandı.

* "Bu Memleket Bizim" kampanyasını başlatan 41 örgütün temsilcileri, 6 Eylül 2000 günü Eroğlu ile görüştüler ve her toplantısında yeni bir zam kararı alan Bakanlar Kurulu'nun artık toplanmamasını ve karar üretmemesini istedi.

* "Bu Memleket Bizim" kampanyasını yürüten 41 örgütün temsilcileri, 19 Eylül 2000 günü Kıbrıs konusundaki görüşlerini içeren bir mektubu BM Genel Sekreteri Kofi Annan'a iletmek üzere BM Barış Gücü görevlisine verdi.

* 39 Kıbrıslı Türk sivil örgüt tarafından başlatılan "Bu Memleket Bizim" imza kampanyasının tamamlandığı 25 Eylül 2000'de açıklandı. Kampanyada 17 bin 980 imza toplandı.

* 17 Ekim 2000 günü, 41 örgüt tarafından düzenlenen grev ve miting, "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz, Dayatmalara Boyun Eğmeyeceğiz" sloganı altında yapıldı. 10 bin kadar kişinin katıldığı mitingte 41 örgüt tarafından dağıtılan bildiride şöyle denmekteydi:

"Türkiye Cumhuriyeti yöneticileri tarafından dayatılan ve yerli işbirlikçileri sayesinde hayata geçirilmeye çalışılan ekonomik paket, Kıbrıs Türkünü ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel olarak tüketmeyi hedeflemektedir."

Greve ayrıca, ekonomik pakete destek vermeyen şu sağcı sendikalar da katıldı: HÜR-İŞ, KAMU-İŞ, BAY-SEN, İLK-SEN, BÜRO-İŞ, DAÜ-PER-SEN, HAVA-SEN ve KAMU-SEN.

* 41 örgüt tarafından 24 Ekim 2000 günü kamuoyuna yapılan bir açıklamada, Denktaş ile koalisyon hükümetinin halka ihanet içinde olduğu ve süresiz genel grev dahil olmak üzere her türlü eylemin artarak devam edeceği vurgulandı.

* Hükümet tarafından onaylanan ve madde madde uygulamaya giren ekonomik pakete karşı ortak platform oluşturan 41 örgüt, 26 Ekim 2000'de ortak bir toplantı yaptı. Toplantının ardından yapılan açıklamada, ekonomik pakete karşı 17 Ekim'de büyük katılımı yapılan grev ve mitingin hükümet tarafından ciddiye alınmadığı belirtilerek, Tek Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nın 15 Kasım'a kadar geri çekilmemesi halinde yeni eylemlere gidileceği kaydedildi.

* Ekonomik pakete karşı ortak platform oluşturan 41 örgütü temsil eden bir heyet, 27 Ekim 2000 günü başsavcı Akın Sait'i ziyaret ederek, paketi uygulamaya koyarak, halka ihanet ettikleri gerekçesiyle Denktaş, Eroğlu ve Akıncı hakkında suç duyurusunda bulundu.

* 41 örgütün temsilcileri 31 Ekim 2000 günü, protesto eylemleri çerçevesinde siyah gömleklerle KKTC Meclisine giderek, genel kurul birleşimini izledi.

* 41 örgütün yönetici ve temsilcileri, 1 Kasım 2000 tarihinde Ledra Palace geçiş noktasında "Barış hemen şimdi" pankartını açarak, barış mesajının Cenevre'ye ulaşması için güvercin uçurdu.

* 41 örgütün temsilcileri, 3 Kasım 2000 günü, Lefkoşa'daki dört merkezde eylem yaparak, "Tükenmek değil, üretmek istiyoruz", "Barış hemen şimdi" ve "Bu Memleket Bizim" yazılı pankartlar tuttu.

* 41 örgüt temsilcileri, Dayatma Paketi'ni protesto etmek amacıyla, 16-17 Kasım 2000 tarihlerinde Mağusa'dan Lefkoşa'ya eylem yürüyüşü gerçekleştirdi. 200'e yakın kişiden oluşan grup, Lefkoşa'da Başbakanlığa yürüyerek, bir muhtıra verdi.

* Avrupa Parlamentosu Sosyalist Grubundan 3 kişilik bir heyet, 21 Kasım 2000 akşamı 41 sendika ve sivil toplum örgütünün temsilcileriyle iki saat görüşerek, 41 örgütün Kıbrıs sorunu ve son ekonomik paket ile ilgili görüşlerini dinledi.

* "Bu Memleket Bizim" platformunu oluşturan 41 örgüt içindeki 17 sendika, 4 Aralık 2000'de "Ekonomik İstikrar Programı"na karşı bir genel grev başlattı ve yaşam felç oldu. Greve tüm öğretmenler, sağlık çalışanları ve kamu görevlileri katıldı. Öte yandan greve destek veren platformdan 20 sendika yanında, sağcı Hür-İş'e bağlı Kamu-İş, Bay-Sen, İlk-Sen ve bağımsız Kamu-Sen de iki günlük grev kararı alarak, birçok hizmetin aksamasına neden oldu.

Grevin ikinci günü, Meclis önünde yapılan eylem, polis tarafından engellendi. 41 örgütün temsilcileri, CTP tarafından yapılan protesto yürüyüşüne katılarak, yaklaşık 2 bin kişi ile birlikte hükümeti Dikilitaş'a şikayet etti.

* 41 örgüt, genel grevin 5. günü olan 8 Aralık'ta ekonomik pakete karşı yürüyüş ve kararlılık mitingi düzenledi. Lefkoşa'nın İnönü Meydanı'nı dolduran 10 bine yakın kişi 76 maddelik ekonomik paketi bir kez daha protesto etti. Miting ardından yapılan ortak değerlendirme toplantısında, 17 sendikanın uyguladığı genel grevin askıya alınması kararı alındı.

* 41 örgüt, 20 Aralık 2000 tarihinde milletvekillerine gönderdiği bir mektupta, ekonomik paketle ilgili yasaları engellemelerini istedi.

* 41 örgütün temsilcileri, 3 Ocak 2001 günü yayımladıkları ortak açıklamada, Ocak maaşlarının peşin ödenmemesine tepki göstererek, UBP-TKP Hükümeti'nin bu tutumuyla hukuku çiğnediğini bildirdi. Temsilciler 4 Ocak günü de, Meclis'in Ekonomi, Maliye, Bütçe ve Plan Komitesi üyeleriyle bir araya gelerek, halkın tümünün pakete karşı olduğunu belirtti.

8 Ocak 2001günü, maaşların ödenmemesi nedeniyle Ekonomi ve Maliye Bakanlığını protesto etmek için 41 örgüt temsilcisinin yapmayı planladığı protesto eylemi, Cumhuriyet Meclisi ile TC Büyükelçiliği önündeki polis barikatıyla engellendi. Buradan Ledra Palace geçiş kapısına yürüyen 41 örgüt temsilcisi, yapılan uygulamanın antidemokratik olduğunu vurgulayarak, BM'ye bildirilmesi talep ettiler ve konuyu İnsan Hakları Mahkemesi'ne götürme kararı aldılar.

* "Bu Memleket Bizim" sloganıyla hareket eden 41 örgütün temsilcileri, 2 Mart 2001 günü Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa giderek, üzerinde "Ne paket, ne TL. Kurtuluşumuz barış ve federal

çözümde" yazan birer pankart astılar.

* 41 örgütün oluşturduğu "Bu Memleket Bizim" platformu, 10 Nisan 2001'de düzenlediği basın toplantısında, Denktaş'a, Ankara Hükümetlerine ve UBP-TKP hükümetine sert eleştiriler yöneltti. Kıbrıslı Türklerin kumanda ile yönetilmek istemediğini vurgulayan 41 örgüt, Kıbrıslı Türklerin yokolma noktasına geldiğine dikkat çekerek, Kıbrıs'ta çözüm ve barış ile TL'nin kullanımından kaldırılmasını "olmazsa olmaz" olarak niteledi.

* Ortak platform, 11 Nisan 2001'de Rauf Denktaş'a ilettiği muhtırada, "önkoşulsuz görüşme masasına dönmesi"ni isterken, Derviş Eroğlu'na iletilen muhtırada da ekonomik taleplerini dile getirdi.

* 41 örgüt tarafından düzenlenen 1 Mayıs İşçi Bayramı Mitingine yaklaşık 4 bin kişi katıldı. Taşınan pankartlarda yer alan ilginç sloganlardan bazıları şöyleydi: "Susma, sustukça memleket elden gidecek", "Ankara'nın parasına ve uşaklarına hayır", "Bu memleket bizim", "Barış, demokrasi, federasyon".

* 41 örgütün oluşturduğu "Bu Memleket Bizim" platformu, 5 Mayıs 2001 günü yayımladığı bir basın açıklamasında, ülkedeki ekonomik sıkıntıların yanı sıra, son günlerde ortaya çıkan şiddet olaylarının halkı terörize etmek amacını taşıdığını ve bu eylemleri nefretle kınadığını vurgulayarak, suçluların bir an önce yakalanıp adalete teslim edilmesini talep etti. Açıklamada ayrıca şöyle dendi:

"Her Allahın günü kendi vatandaşlarını hain, Rumcu ilan eden Sayın Denktaş, "Artık susturun şunları" talimatı verebilmekte, ülkenin çeşitli yerlerinde bombalar patlamaktadır. TMT-B adı altında yeni bir yeraltı örgütü oluşturma çalışmaları çerçevesinde, bölgeler ve köyler ziyaret edilmekte, 1974 öncesi TMT faaliyetlerinde görev alan kişiler göreve çağrılmaktadır. Dünyanın asker ve silah yoğunluğunun en fazla olduğu Kuzey Kıbrıs'ta bütün bu çalışmalardan polis ve istihbarat güçlerinin haberi olmaması düşündürücüdür. Bugüne kadar işlenen siyasi cinayetlerin, parti binalarına yapılan bombalı saldırıların faileri bulunamamıştır. Faşist örgütlenme en ileri şekilde devam etmektedir... Sayın Denktaş ve bu ülkeyi yöneten güçler bilmedirler ki, bu tür terör faaliyetlerine göz yuman ve siyasete yön vermeye çalışan çevreler sorumluluktan kurtulamayacaklardır."

* 41 örgütün oluşturduğu "Bu Memleket Bizim Platformu", TMT-B'nin oluşumuna ve bombalama olaylarına tepki gösterdi. Yayımlanan bildiride özetle şöyle dendi:

"Her Allahın günü kendi vatandaşlarını hain, Rumcu ilan eden Sayın Denktaş, "Artık susturun şunları" talimatı verebilmekte, ülkenin çeşitli yerlerinde bombalar patlamaktadır. TMT-B adı altında yeni bir yeraltı örgütü oluşturma çalışmaları çerçevesinde, bölgeler ve köyler ziyaret edilmekte, 1974 öncesi TMT faaliyetlerinde, bölgeler ve köyler göreve çağrılmaktadır. Dünyanın asker ve silah yoğunluğunun en fazla olduğu Kuzey Kıbrıs'ta bütün bu çalışmalardan polis ve istihbarat güçlerinin haberi olmaması düşündürücüdür. Bugüne kadar işlenen siyasi cinayetlerin, parti binalarına yapılan bombalı saldırıların faileri bulunamamıştır. Faşist örgütlenme en ileri şekilde devam etmektedir. Kuzey Kıbrıs gibi küçük bir ülkede, bu tür karanlık eylemlerin rahatça yapılabilmesi mümkün değildir.

Sürecek

'Barış Ateşi' yanmaya devam ediyor

ALSANCAK BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

6 Şubat 2003 gecesi Alsancak köyünde de barış ateşi yakıldı, bu günkü statükonun devamından yana olanlar ve rejimden beslenenlerin yasaklamalarına rağmen, ses cihazı kuramazsınız demelerine rağmen ateşin yakıldığı bölgeye elektrik takviyesi verilmemesine rağmen Alsancak halkı kararını vermişti ve bu barış eylemleri zincire onlar da katılacaklardı ve bunuda bütün olumsuzluklara rağmen geniş bir katılım ile gerçekleştirdiler.

MERİÇ BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

6 Şubat akşamı Meriç köyünde de barış ateşi eylemi gerçekleştirildi. Şu slogan Meriç köylüsünün düşüncelerini ne kadar da iyi anlatıyor, bize yazacak veya söyleyecek söz bırakmamıştır. Sizin kavganız bizim kavgamızdır, sizin yüreğiniz bizim yüreğimizdir.

OZANKÖY BARIŞ ATEŞİ EYLEMİ

7 Şubat 2003 gecesi de Ozanköy'de barış ateşi yakıldı. Sadece burada barış ateşi eylemi yanında ilgi çeken ve katılanları da Kıbrıs kültüründen bir gece yaşamasına sebep olan yörenin pekmezinden yapılan gullurukya ikramı, yağmur altında geçen geceye anlatılmaz bir haz katmıştır.

BALIKESİR BARIŞ ATEŞİ

08 Şubat 2003 Akşamı Balıkesir köylüsü de yüreğindeki barış ateşini, toprağa yansıttı. Geniş bir katılımın olduğu gecede Gençlik Merkezi folklor ekibinin gösterileri geceye renk kattı.

BARIŞ OTOBÜSÜ

Halk inisiyatifi olarak gelişen barış ateşi eylemleri sırasında kadınların ön plana çıktığı çok açık olarak ortaya çıkmıştır, bu eylemler sırasında yurt sever barış sever kadınlar farklı bir de eylem şekli ortaya koymuşlardır. Barış otobüsü oluşturup her köyü her kasabayı her eylem olan beldeyi tek tek ziyaret edip, barışa olan özlemlerini dile getirip kadınların da bu kavgada ön planda olduklarını vurgulamaktadırlar.

Kıbrıs'ta
Sosyalist GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Marmara Sokak,
No: 31 Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Baskı: Mavi Basın-Yayın Ltd.
M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa
Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk